

Forslag

til

Lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed
og forskellige andre love
(Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet)

§ 1

I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 553 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 34 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 34 a. Erhvervsministeren bemyndiges til at udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der er opført på FN's sanktionslister. Navnene offentliggøres på myndighedens hjemmeside.

Stk. 2. Et navn på en fysisk eller juridisk person, gruppe eller en enhed, som er offentliggjort, jf. stk. 1, fjernes fra den danske myndigheds hjemmeside, hvis navnet optages på en retsakt udstedt af Den Europæiske Union, som er offentliggjort i EU-Tidende, eller hvis navnet fjernes fra FN's sanktionslister.

Stk. 3. Virksomheder og personer omfattet af denne lov er forpligtet til uden ugrundet ophold at indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, hvis navn er offentliggjort på den danske myndigheds hjemmeside, jf. stk. 1. Forpligtelsen til at indefryse midler bortfalder, hvis den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed fjernes.«

2. Efter § 69 a indsættes i *kapitel 11*:

»§ 69 b. Spillemyndigheden kan uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Stk. 2. Såfremt en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, anmoder om oplysninger fra Spillemyndigheden, skal Spillemyndigheden uanset skatteforvaltningslovens § 17 videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

[§ 69 c findes i første del af lovforslaget som en 69 b]

§ 69 d. Told- og skatteforvaltningen kan uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Stk. 2. Såfremt en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, anmoder om oplysninger fra told- og skatteforvaltningen, skal told- og skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17 videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

3. Efter § 74 indsættes i *kapitel 12*:

»§ 74 a. Myndigheder, der modtager oplysninger i forbindelse med et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, herunder oplysninger efter §§ 69 b og 69 d, stk. 1 og 2, samt § 56 stk. 3, nr. 2, og § 63 stk. 3, nr. 2, skal under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold.

4. Efter § 78 indsættes:

»§ 78 a. Skønnes en overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, § 9, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 15, § 17, stk. 1 og 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og §§ 30, 31, og 40 og 43 og § 48, stk. 1, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Finanstilsynet i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den fysiske eller juridiske person, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Stk. 3. Vedtages et bødeforelæg, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

§ 2

Loven træder i kraft den 10. januar 2020.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Administrative bødeforelæg
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Overtrædelser af hvidvaskloven
 - 2.1.1.2. Bødestørrelsens udmåling ved overtrædelser af hvidvaskloven
 - 2.1.1.2.1. Overtrædelser vedrørende transaktioner
 - 2.1.1.2.2. Systemiske mangler
 - 2.1.1.2.3. Manglende politikker, procedurer m.v. (interne retningslinjer)
 - 2.1.1.2.4. Bøder til direktører eller overordnede ansatte
 - 2.1.1.2.5. Generelt om bødens størrelse
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Lovforslagets indhold
 - 2.2. Indefrysning af midler
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
 - 2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.4. Lovforslagets indhold
 - 2.3. Videregivelse af oplysninger i forbindelse med operativt samarbejde om hvidvask og terrorfinansiering
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Lovforslagets indhold
3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er alvorlig kriminel aktivitet, der er dybt skadelig for et samfund og et lands internationale omdømme. Indsatsen for at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering har på baggrund af de seneste års sager om hvidvask derfor været et væsentligt fokusområde i Danmark.

Indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering er samtidig et område, som kræver en vedvarende bevågenhed. Det skyldes bl.a., at området konstant udfordres af kriminelle, der forsøger at finde nye metoder og veje til at hvidvaske de midler som de kriminelle har oparbejdet fra bl.a. skatteundgåelse og – unddragelse, narkokriminalitet m.v. eller finansiere terrorisme.

Det er afgørende, at der er effektive og afskrækkende værn mod hvidvask, fordi hvidvask skader tilliden til blandt andet det finansielle system, der varetager en væsentlig rolle i samfundsøkonomien i forhold til at finansiere investeringer, arbejdspladser og husholdningernes forbrug.

Den finansielle sektor er første forsvarslinje ("first line of defence") i forhold til at forebygge og bekæmpe finansiell kriminalitet. Det er afgørende, at den finansielle sektor gennemfører en kulturændring, så bekæmpelsen af finansiell kriminalitet bliver taget langt mere alvorligt og prioriteret højere, end det har været tilfældet.

Herudover er det centralt, at Finanstilsynet bliver en stærkere kontrolmyndighed med en mere udfarende og aggressiv tilsynsmetode både forebyggende, men i særdeleshed også, når der er formodning om alvorlig finansiell kriminalitet.

På den baggrund indgik Socialdemokratiet, Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti den 27. marts 2019 en politisk aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod finansiell kriminalitet. Lovforslaget er en udmøntning af de initiativer i aftalen, der forudsætter lovændringer.

Lovforslagets overordnede formål er at indføre nye reguleringsmæssige tiltag, der styrker den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt bekæmper hvidvask og finansiering af terrorisme. Ændringerne skal være med til at sikre, at myndighedernes tilsyn og kontrol med den finansielle sektor fokuseres og styrkes.

Lovforslaget gennemfører således initiativerne om:

- Administrative bødeforelæg
- Indefrysning af midler
- Mulighed for udveksling af oplysninger og fortrolighed herom mellem myndigheder

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Administrative bødeforelæg

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Overtrædelser af hvidvaskloven

Reglerne om strafansvar for overtrædelse af reglerne i hvidvaskloven findes i lovens kapitel 14, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019. Lovens § 78 fastsætter omfanget af strafansvar for overtrædelser af visse af hvidvasklovens bestemmelser.

Hvidvasklovens § 78, stk. 1, og 2, regulerer i hvilket omfang overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven strafsanktioneres med henholdsvis bøde og fængselsstraf. Efter hvidvasklovens § 78, stk. 4, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Finanstilsynet har ikke efter gældende ret mulighed for at udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af hvidvaskloven.

Hvis Finanstilsynet konstaterer, at der er sket en overtrædelse af en bødesanktioneret bestemmelse i hvidvaskloven, anmelder Finanstilsynet forholdet til politiet og anklagemyndigheden, som vurderer, om der er grundlag for at indlede efterforskning i sagen. Når efterforskningen er afsluttet, vurderer anklagemyndigheden, om der skal rejses en straffesag ved domstolene. I sager om lovovertrædelser, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, og hvor den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen kan anklagemyndigheden afslutte sagen med udenretlige bødeforelæg, jf. reglen i retsplejelovens § 832, såfremt den sigtede erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale den i bødeforelægget angivne bøde.

Overtrædelse af en række af bestemmelserne i hvidvaskloven strafsanktioneres med en bøde efter hvidvasklovens § 78, stk. 1, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler, eller der er tale om særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af bestemmelser, som er omfattet af § 78, stk. 2.

De bestemmelser i hvidvaskloven, der også i forhold til overtrædelser begået af fysiske personer som udgangspunkt strafsanktioneres med en bøde, er bl.a. hvidvasklovens § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, § 9, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 15, § 17, stk. 1 og 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og §§ 30, 31, 40, og 43 og § 48, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4, samt bemærkninger hertil.

2.1.1.2. Bødestørrelsens udmåling ved overtrædelser af hvidvaskloven

Det følger af hvidvasklovens § 78, stk. 3, at der ved udmåling af bøder efter stk. 1, skal lægges vægt på gerningspersonens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af virksomheder lægges vægt på virksomhedens nettoomsætning på gerningstidspunktet.

De nærmere retningslinjer for udmåling af bøder for overtrædelse af hvidvaskloven er fastsat i forarbejderne til lov nr. 1535 af 18. december 2018 om ændring af hvidvaskloven (Skærpelse af hvidvaskreglerne). Formålet med lovændringen var markant at skærpe bødeniveauet for minimumsbøder for manglende interne retningslinjer og for systemiske mangler, hvorved der er opnået en økonomisk fordel.

På den baggrund redegøres der nedenfor for de principper for bøde-udmåling ved overtrædelse af hvidvaskloven, som er fastsat igennem retspraksis, og som blev kodificeret ved lov nr. 1535 af 18. december 2018.

2.1.1.2.1. Overtrædelser vedrørende transaktioner

Ved overtrædelser af hvidvaskloven, som kan henføres til konkrete transaktioner, f.eks. manglende udførelse af kundekendingsprocedurer, tager bødeberegningen udgangspunkt i 25 pct. af transaktionsbeløbet (transaktionsprincippet), dog vil der efter en konkret vurdering af en sags samlede omstændigheder i enkelte sager kunne begrundes en fravigelse i op- eller nedadgående retning.

Det bemærkes, at der ved anvendelse af transaktionsprincippet udmåles én samlet bøde i tilfælde, hvor der konstateres flere overtrædelser af hvidvasklovens bestemmelser i relation til samme kunde. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis et pengeinstitut måtte have overtrådt både reglerne om kundekendingsprocedurer og om undersøgelses- og indberetningspligten og desuagtet har gennemført en række transaktioner for den pågældende kunde. I sådanne tilfælde vil der således skulle udmåles en samlet bøde på 25 % af de pågældende transaktioner.

2.1.1.2.2. Systemiske mangler

Overtrædelser af systemisk karakter foreligger eksempelvis i situationer, hvor Finanstilsynet vurderer, at en virksomhed ikke har haft tilstrækkelige IT-redskaber og processer til at opfylde de lovpligtige krav, at der ikke er tilstrækkeligt personale til at håndtere de opgaver, der efter loven skal varetages i forhold til forebyggelsen af hvidvask og terrorfinansiering, at der ikke er udpeget en hvidvaskansvarlig, eller at personalet ikke løbende bliver uddannet inden for hvidvaskområdet.

Ved overtrædelser af hvidvaskloven af systemisk karakter, som indebærer, at virksomheden har opnået en økonomisk fordel i form af en besparelse, fastsættes sanktionen som udgangspunkt som et beløb svarende til det dobbelte af virksomhedens besparelse (besparelsesprincippet). Sanktionsniveauet gradueres yderligere efter en model, hvor virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven, er opdelt i fem kategorier efter deres økonomiske størrelse.

I forhold til små virksomheder fastsættes sanktionen som et beløb svarende til det dobbelte af virksomhedens besparelse (basisniveau). Bøderne for de større virksomheder forhøjes med et tillæg, der er stigende fra 50 pct. til 700 pct. af dette basisniveau afhængigt af virksomhedens nettoomsætning.

Inddeling sker på den baggrund i følgende kategorier:

	Små virksomheder	Mellemstore virksomheder	Store virksomheder A	Store virksomheder B	Meget store virksomheder
Nettoomsætning	- 50 mio. kr.	+ 50 mio. kr. – 100 mio. kr.	+ 100 mio. kr. – 1 mia. kr.	+1 mia. kr. – 10 mia. kr.	+ 10 mia. kr.
Bødeniveau	Intet tillæg	+ 50 %	+ 100 %	+ 300 %	+ 700 %

2.1.1.2.3. Manglende politikker, procedurer m.v. (interne retningslinjer)

For så vidt angår de situationer, hvor virksomheder ikke har udarbejdet skriftlige politikker eller procedurer m.v. (interne retningslinjer) eller hvor disse ikke er tilstrækkelige, udmåles en bøde efter retningslinjerne for minimumsbøder som nedenfor anført:

	Små virksomheder	Mellemstore virksomheder	Store virksomheder A	Store virksomheder B	Meget store virksomheder
Nettoomsætning	- 50 mio. kr.	+ 50 mio. kr. – 100 mio. kr.	+ 100 mio. kr. – 1 mia. kr.	+1 mia. kr. – 10 mia. kr.	+ 10 mia. kr.
Minimumsbøde	50.000 kr.	75.000 kr.	100.000 kr.	200.000 kr.	400.000 kr.

2.1.1.2.4. Bøder til direktører eller overordnede ansatte

Bøden til fysiske personer med tilknytning til virksomheden udmåles som udgangspunkt til et beløb svarende til 10 pct. af bøden til virksomheden.

2.1.1.2.5. Generelt om bødens fastsættelse

Der forekommer tilfælde, hvor det i en konkret sag er muligt at beregne en bøde efter flere beregningsprincipper. I sådanne tilfælde følger det af forarbejderne til nr. 1535 af 18. december 2018, at bøden fastsættes efter det beregningsprincip, der medfører den højeste bøde, jf. Folketingstidende,

2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 47f. Undlader et mindre vekselkontor eksempelvis at investere 300.000 kr. i tilstrækkelig IT-kapacitet til overvågning af kundetransaktioner samtidig med, at virksomheden sparer 200.000 kr. på ansættelse og uddannelse af personale, og medfører dette, at der ikke sker afdækning af en række mistænkelige transaktioner fra flere forskellige kunder for i alt 10 mio. kr., vil virksomheden efter bespareelsesprincippet ifalde en bøde på 1 mio. kr., mens beregningen af bøden efter transaktionsprincippet vil føre til fastsættelse af en bøde på 2,5 mio. kr. I dette tilfælde fastsættes bøden med udgangspunkt i de 2,5 mio. kr.

Det bemærkes, at et andet eksempel kan være, at en virksomhed har udøvet valutavekslingsvirksomhed uden en fornøden tilladelse, jf. herved hvidvasklovens § 40. I denne situation vil virksomheden som udgangspunkt ifalde en standardbøde, medmindre der er grundlag for at anvende transaktionsprincippet, fordi virksomheden f.eks. også har overtrådt reglerne om kundekendskab for et antal kunder.

Et andet tredje eksempel kan være, at en finansiel virksomhed har benyttet ekstern bistand til varetagelse af opgaverne efter hvidvaskloven, jf. herved hvidvasklovens §§ 22 og 24, uden at overholde hvidvasklovens regler herom. I dette tilfælde vil virksomheden som udgangspunkt ifalde en bøde fastsat efter bespareelsesprincippet, medmindre der herved konkret er sket en overtrædelse af reglerne om f.eks. kundekendskab for et antal kunder, i hvilket tilfælde transaktionsprincippet også vil kunne finde anvendelse.

Endelig vil en finansiel virksomhed, der ikke har overholdt reglerne om grænseoverskridende virksomhed efter lovens § 31, ifalde en bøde fastsat efter bespareelsesprincippet, medmindre overtrædelsen konkret har medført, at der i eksempelvis en filial i et andet land konkret er sket en overtrædelse af f.eks. undersøgelses- og underretningspligten, i hvilket tilfælde transaktionsprincippet også vil kunne finde anvendelse.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at der i alle tilfælde ikke udmåles en bøde, der er lavere end 50.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 47.

Fastsættelsen af straffen beror – i sager der gennemføres til domfældelse – på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau kan derfor fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det tilstræbes, at der i vurderingen af størrelsen af den endelige bøde også indgår en vurdering af den pågældende virksomheds mulighed for at betale denne. Det indebærer i praksis, at der for virksomheder, som er underlagt soliditetskrav, foretages en beregning af virksomhedens soliditet for at vurdere, om virksomhedens overlevelse trues. Det er forudsat i forarbejderne, at denne soliditetsvurdering foretages på baggrund af en erklæring fra virksomhedens revisor og efter inddragelse af den relevante tilsynsmyndighed. Dette bør dog efter forarbejderne ikke tilstræbes, hvis overtrædelserne

er af en sådan karakter, at de må anses for at have udgjort en central del af den pågældende virksomheds aktiviteter, jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 48.

Der vil eksempelvis ikke være tale om en ”central del af en virksomheds aktiviteter”, hvis en bogholder, der ikke er registreret i Erhvervsstyrelsen efter hvidvasklovens regler, har oprettet et stort antal virksomheder, men der ikke foreligger oplysninger om, at bogholderen konkret har medvirket til transaktioner, hvor der har været konkret risiko for hvidvask. Den konkrete risiko for misbrug til hvidvask vil i denne situation almindeligvis ikke være så stor, at en overtrædelse bør føre til, at virksomheden lukkes.

Et eksempel, hvor resultatet vil være det modsatte, er et vekselkontor, der betjener turister men også veksler penge fra kunder, hvor pengenes oprindelse er tvivlsom. Bevisførelsen viser, at 25-50 pct. af virksomhedens aktiviteter stammer fra turisternes omveksling, mens den resterende del af virksomhedens aktiviteter, svarende til 50-75%, vedrører veksling af penge, der stammer fra kunder, som virksomheden ikke indhenter og opbevarer kundekendskabsmateriale på eller foretager underretninger om. I eksemplet vil den tvivlsomme del af virksomhedens aktiviteter udgøre en central del af virksomhedens aktiviteter, og der er således ikke en særlig beskyttelsesinteresse i forhold til virksomhedens fortsatte drift.

Tilsvarende gør sig gældende, såfremt det i forbindelse med bevisførelsen kan konstateres, at virksomhedens regnskaber over indtjening ikke er retvisende, f.eks. at der i forbindelse med pengeomveksling er opkrævet vekselgebyrer, der ikke figurerer i virksomhedens regnskaber, eller hvis fortjenesten for gennemførelse af transaktionerne er meget stor. Heller ikke i disse tilfælde vurderes der at være en særlig beskyttelsesinteresse i forhold til virksomhedens fortsatte drift.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af den politiske aftale mellem Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Danske Folkeparti af 27. marts 2019 om styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at Finanstilsynet skal have en ny og bred adgang til at udstede administrative bødeforelæg i forhold til overtrædelser af hvidvaskloven for at sikre, at Finanstilsynet kan håndhæve sager om overtrædelse af hvidvaskreguleringen mere effektivt. Bødeniveauet fastlægges på baggrund af de seneste skærpede bøder i hvidvaskloven.

Det er som udgangspunkt en betingelse for fastsættelse af bestemmelser om udstedelse af administrative bødeforelæg, at overtrædelserne generelt er ensartede, ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Sanktionsniveauet bør desuden ligge fast. Overtrædelserne bør således generelt være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, bør være uden skønmæssige elementer af betydning.

Med den politiske aftale af 27. marts 2019 er det aftalt, at der også skal kunne udstedes bødeforelæg ved overtrædelser, af bestemmelser i hvidvaskloven, som kræver en nærmere skønmæssig vurdering,

når der ikke i den konkrete sag er tale om væsentlig bevismæssig tvivl. Det drejer sig f.eks. om overtrædelse af centrale bestemmelser i hvidvaskloven, herunder f.eks. virksomheders overholdelse af kravene til kundekendskabsprocedurer og underretningspligt.

Den type overtrædelser, som foreslås omfattet af bødeforelægsordningen, bør dog som udgangspunkt bero på klare og umiddelbart konstaterbare kriterier, selvom de i et vist omfang vedrører mere skønsprægede bestemmelser i hvidvaskloven.

I tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse ikke er klar, men giver anledning til en mere skønmæssig vurdering, uden at den dog giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, bør det efter Erhvervsministeriets vurdering være en yderligere betingelse for Finanstilsynets adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at tilsynet indhenter et forudgående samtykke hertil fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

Det samme gælder tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der foreligger konkrete skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10, der kan begrunde en fravigelse af det fastsatte bødeniveau.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i hvidvaskloven som § 78 a, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet får adgang til at udstede et bødeforelæg ved fysiske og juridiske personers overtrædelser af hvidvasklovens § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, § 9, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3., og 4., pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 17, stk. 1 og 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31, 40 og 43 og § 48, stk. 1, i tilfælde, hvor overtrædelsen skønnes ikke at ville medføre højere straf end bøde, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Finanstilsynet kan med det foreslåede stk. 1 udstede administrative bødeforelæg for overtrædelser af de deri nævnte bestemmelser, således at sagen kan afgøres uden dom, hvor den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale bøden inden en nærmere angiven frist.

Det er en betingelse for, at Finanstilsynet kan udstede et administrativt bødeforelæg efter den foreslåede bestemmelse, at tilståelsens rigtighed er bestyrket gennem oplysningerne i sagen og de i øvrigt foreliggende oplysninger, og at det derfor ikke vil være betænkeligt at afgøre sagen uden egentlig straffesag. Dette svarer til principperne for tilståelsessager ved domstolene, jf. retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 1 og 3. Det vil eksempelvis betyde, at Finanstilsynet ikke vil kunne udstede et administrativt bødeforelæg i en sag, hvor oplysningerne i sagen indikerer, at den pågældende ikke har begået en lovovertrædelse, uanset om den pågældende måtte erkende sig skyldig heri.

Det er endvidere en forudsætning for Finanstilsynets umiddelbare adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at den pågældende overtrædelse er klar, selvom der måtte være tale om en overtrædelse af en mere skønspregt bestemmelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, for så vidt angår eksempler på sådanne klare overtrædelser af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg.

Det fremgår af den politiske aftale af 27. marts 2019, at bødeniveauet for overtrædelse af de bestemmelser, som foreslås omfattet af bødeforelægsordningen, fastlægges i lovbemærkningerne på baggrund af de seneste skærper af bøderne i hvidvaskloven, jf. pkt. 2.1.1.2. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

I vurderingen af størrelsen af den endelige bøde indgår dog efter gældende ret også en vurdering af den pågældende virksomheds mulighed for at betale denne. Det forudsættes med den foreslåede ordning, at denne soliditetsvurdering fremover også vil skulle foretages af Finanstilsynet i forbindelse med Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne udstedes administrative bødeforelæg i situationer, hvor virksomheder har overtrådt centrale bestemmelser i hvidvaskloven. Endvidere vil Finanstilsynet kunne udstede administrative bødeforelæg for overtrædelser af mere formel karakter, f.eks. for en manglende skriftlig politik. Finanstilsynet vil også kunne udstede administrative bødeforelæg i tilfælde, hvor en virksomhed både overtræder centrale bestemmelser og mere formelle bestemmelser i hvidvaskloven.

I tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse ikke er klar, men giver anledning til en mere skønsmæssig vurdering, uden at den dog giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, er det yderligere en forudsætning for Finanstilsynets adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at tilsynet indhenter et forudgående samtykke hertil fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Det forudsættes, at Finanstilsynet vil udvise en vis forsigtighed i denne vurdering og konsultere SØIK i grænsetilfælde, forinden der udstedes et administrativt bødeforelæg.

Det samme gælder tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der foreligger konkrete skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10, der kan begrunde en fravigelse af det fastsatte bødeniveau.

SØIK forudsættes i den forbindelse at påse følgende:

- Om lovovertrædelsen er egnet til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, herunder om kriterierne i den foreslåede § 78 a, stk. 1 er opfyldt.
- Om indholdet af bødeforelægget opfylder kriterierne i den foreslåede § 78 a, stk. 2.
- Om det er hensigtsmæssigt at afslutte sagen med et administrativt bødeforelæg, eller om dette vil have indflydelse på (andre) verserende straffesager mod de(n) sigtede.

- Om der er valgt det rette bødeberegningsprincip, herunder i de situationer, hvor det er muligt at vælge mellem flere forskellige bødeberegningsprincipper.
- Om der er valgt det rette bødeniveau, i situationer hvor der foreligger konkrete skærpende eller formildende omstændigheder.

Er en eller flere betingelser ikke opfyldt, og SØIK således vurderer, at det vil være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg, kan SØIK nægte at give sit samtykke hertil.

SØIK skal svare Finanstilsynet så hurtigt, som sagens karakter og omfang tilsiger det. Dette vil sædvanligvis være inden for 10 dage. Det forudsættes i den forbindelse, at Finanstilsynet i forbindelse med forelæggelser af sager for SØIK i alle tilfælde udarbejder en indstilling om sagens afgørelse vedlagt en detaljeret sagsfremstilling med henvisning til relevante bevisligheder.

I tilfælde hvor en overtrædelse ikke er klar, men hvor Finanstilsynet vurderer, at sagen giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, skal sagen overgå fra tilsynet til politiet og anklagemyndigheden.

I sager, hvor Finanstilsynet vurderer, at en fysisk eller juridisk person har handlet på en lovstridig måde, som kræver egentlig efterforskning og dermed yderligere bevisindsamling, end de beviser, som Finanstilsynet har indhentet på det foretagne tilsyn, skal sagen ligeledes overgå til politiet og anklagemyndigheden til sædvanlig strafferetlig forfølgning.

Tilsvarende gælder i sager, hvor der er tvivl om den konkrete bødefastsættelse. I tilfælde, hvor det f.eks. ikke er muligt at foretage en bødeberegning efter det bødeberegningsprincip, der som udgangspunkt gælder for den overtrådte bestemmelse, skal sagen således overgå til politiet og anklagemyndigheden.

I sager, hvor det vurderes at der kan være grundlag for både at udstede en bøde til den juridiske person og fængselsstraf for fysiske personer, skal hele sagen endvidere overgå til politiet og anklagemyndigheden med henblik på en samlet behandling. Det samme gælder i sager, hvor det vurderes, at der kan være sket andre strafbare overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven, som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse, og sager, hvor der som følge af sagens grovhed er grundlag for at antage, at der er sket en overtrædelse af en bestemmelse i straffeloven.

Det bemærkes, at Finanstilsynet i forbindelse med sagens oplysning løbende vil skulle vurdere, om sagen bør overgives til politiet eller anklagemyndigheden bl.a. med henblik på at undgå, at sikringen af beviser til brug for sagen eller andre sager vanskeliggøres.

Det bemærkes i øvrigt, at der ikke med den foreslåede bestemmelse er tilsigtet ændringer i politiets eller anklagemyndighedens kompetence til at rejse sigtelser eller tiltaler i sager om overtrædelse af hvidvaskloven. Politiet og anklagemyndigheden kan således fortsat i alle sager egenhændigt beslutte,

at der indledes en straffesag. Det vil ligeledes fortsat være muligt for Finanstilsynet at foretage politianmeldelse af mulige overtrædelser af hvidvaskloven.

Der vil blive udarbejdet nærmere retningslinjer for Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg og for samarbejdet mellem Finanstilsynet og anklagemyndigheden i den forbindelse. Retningslinjerne vil bl.a. indeholde en beskrivelse af sammenhængen mellem Finanstilsynets (administrative) tilsyn og den nye strafferetlige kompetence, herunder af det bevismæssige grundlag og forholdet til retssikkerhedslovens §§ 9 og 10 samt adressere relevante problemstillinger i forhold til reglerne om forældelse af strafbare forhold. Herudover vil kompetencefordelingen mellem politiet og Finanstilsynet i forhold til tilsynets nye adgang til at udstede administrative bødeforelæg blive fastlagt nærmere.

Retningslinjerne forelægges Justitsministeriet til godkendelse med henblik på samtidig ikrafttræden med dette lovforslag den 10. januar 2020.

2.2. Indefrysning af midler

2.2.1. Gældende ret

Der findes i dag 14 gældende sanktionsregimer vedtaget af FN's Sikkerhedsråd. Sanktionsregimerne er vedtaget i medfør af FN's Sikkerhedsråds resolutioner, og hvert sanktionsregime ledes af en sanktionskomite.

Sanktionsregimerne kan have forskellig karakter og formål. Finansielle sanktioner i form af indefrysning af midler anvendes bl.a. til bekæmpelse af terrorisme, hvor det kan være af afgørende betydning, at der sker hurtig indefrysning af terroristers eller formodede terroristers midler for derigennem at forhindre, at midlerne anvendes til terrorhandlinger.

Når FN's Sikkerhedsråd vedtager en resolution, er denne bindende for FN's medlemsstater. Det betyder, at de enkelte medlemsstater, herunder Danmark, er forpligtet til at gennemføre de sanktioner, som FN's Sikkerhedsråds resolutioner angiver. Lovforslaget omfatter samtlige af FN's sanktionslister under et sanktionsregime i medfør af en sikkerhedsrådsresolution, der er vedtaget i henhold til FN-Chartrets kapitel VII, og som fremgår af FN's hjemmeside: <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/information>.

EU gennemfører på vegne af EU's medlemslande bestemmelserne i Sikkerhedsrådets resolutioner, hvorefter de er gældende i bl.a. Danmark. Det indebærer, at de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, som tilføjes FN's sanktionslister, også tilføjes EU's lister over fysiske og juridiske personer, grupper eller enheder, som er genstand for indefrysning. EU's lister er fastlagt og opdateres ved udstedelse af EU-retsakter, som er direkte gældende i EU's medlemsstater. Det betyder, at midler, som ejes eller besiddes af de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, som er opført på listerne, skal indefrysnes ved en opdatering og offentliggørelse af den pågældende sanktionsliste i EU-Tidende. Da offentliggørelse i EU-Tidende imidlertid først sker, når EU-retsakten er vedtaget og

oversat til samtlige officielle sprog i EU, går der som udgangspunkt 24-48 timer fra, at FN opdaterer en sanktionsliste, til der sker offentliggørelse af EU-retsakten i EU-Tidende.

I de typisk 24-48 timer, inden EU's lister offentliggøres, kan midler, som ejes eller besiddes af en fysisk eller juridisk person, gruppe eller enhed på FN's sanktionsliste, i dag ikke indefrysnes i medfør af dansk ret. Såfremt betingelserne efter retsplejelovens regler om beslaglæggelse er opfyldt, vil politiet som led i efterforskningen af en straffesag imidlertid kunne foretage beslaglæggelse på grundlag af en forudgående retskendelse. Efter retsplejelovens regler om beslaglæggelse har politiet endvidere mulighed for i visse tilfælde at foretage en midlertidig beslaglæggelse eller beslaglæggelse uden forudgående retskendelse, hvis indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes.

Erhvervsstyrelsen er den ansvarlige myndighed på området for indefrysning efter EU's forordninger om sanktioner. Fysiske eller juridiske personer, der foretager indefrysning af midler på baggrund af EU's lister, skal straks underrette Erhvervsstyrelsen herom, ligesom der parallelt skal foretages en underretning efter hvidvasklovens § 26 til Hvidvasksekretariatet i Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet, hvis der opstår mistanke om finansiering af terrorisme.

2.2.2. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Danske virksomheder og personer er i dag forpligtet til at indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der er opført på en EU-retsakt, som er offentliggjort i EU-Tidende (en EU-liste).

Ved tilføjelse af en fysisk eller juridisk person, gruppe eller enhed til en liste fastsat i medfør af en EU-retsakt, iagttager EU-institutionerne en række krav. En fysisk eller juridisk person, enhed eller gruppe, der opføres på en EU-liste, har således krav på en procedure, som iagttager visse proceduremæssige garantier, herunder den grundlæggende ret til forsvar, som anerkendt i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder (Chartret). Chartret anerkender endvidere adgangen til effektive retsmidler, retten til en retfærdig rettergang, ejendomsretten og retten til beskyttelse af personoplysninger, som også skal iagttages i forbindelse med opførelse på en liste. Der kan bl.a. henvises til EU-Domstolens dom af 12. december 2006 i sag T-228/02, Organisation des Modjahedines du People d' Iran mod Rådet og EU-Domstolens dom af 3. september 2008 i forenede sager C-402/05 P og C-415/05 P, Yassin Abdullah Kadi og Al Barakaat International Foundation mod Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Det følger af artikel 51, stk. 1, i Chartret, at Chartret alene finder anvendelse på medlemsstaterne, når de gennemfører EU-retten. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention indeholder imidlertid en række tilsvarende garantier, herunder navnlig artikel 6 (retten til retfærdig rettergang), artikel 8 (retten til respekt for bl.a. privatlivet) og artikel 1 i 1. tillægsprotokol til konventionen (beskyttelse af ejendomsretten), som Danmark har tiltrådt og derfor er forpligtet til at iagttage også uden for EU-rettens anvendelsesområde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at navne på en fysisk eller juridisk person, gruppe eller enhed, der er opført på en FN-sanktionsliste ved en sikkerhedsrådsresolution, som er bindende for Danmark, offentliggøres af en dansk myndighed på dennes hjemmeside forud for, at EU tager stilling til den pågældendes optagelse på en EU-liste. Der vil endvidere være tale om en midlertidig, kortvarig indefrysning, der har til formål at undgå, at formålet med den efterfølgende gennemførelse af FN-sanktionslisten ved en EU-retsakt forspildes. Det er på den baggrund vurderingen, at lovforslaget kan gennemføres inden for rammerne af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det bemærkes i den forbindelse, at det med lovforslaget forudsættes, at navnet på den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed også vil blive fjernet fra den danske myndigheds hjemmeside, og at forpligtelsen til indefrysning af midler tilhørende den pågældende dermed bortfalder, hvis det i EU-regi beslutes ikke at opføre navnet i en EU-retsakt, jf. pkt. 2.2.4.

2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

The Financial Action Task Force (FATF) er en international organisation, der blev oprettet i 1989, og som Danmark er medlem af. Organisationen har til formål at fastlægge fælles standarder og at fremme implementeringen af juridiske, lovgivningsmæssige og operationelle foranstaltninger, der skal modvirke hvidvask, terrorfinansiering og andre trusler mod integriteten i det internationale finansielle system. FATF har i den forbindelse udviklet en række anbefalinger for bekæmpelse af hvidvask, terrorfinansiering og spredning af masseødelæggelsesvåben. FATF monitorerer medlemsstaternes fremskridt i forhold til at implementere FATF's anbefalinger. FATF har i sin rapport "Anti-money laundering and counter-terrorist financing measures Denmark Mutual Evaluation Report 2017" kritiseret Danmark for, at der ikke ses at være en effektiv mekanisme i national ret, som giver mulighed for straks at indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder på FN's sanktionslister, og dermed entydigt muliggøre indefrysning i den tidsbegrænsede periode fra offentliggørelsen af FN's sanktionslister, til de er gennemført og offentliggjort i en EU-retsakt.

Uanset at den gældende danske lovgivning er i overensstemmelse med EU-reglerne på hvidvask og terrorfinansieringsområdet, finder Erhvervsministeriet det afgørende, at der sker indefrysning af sådanne midler så hurtigt som muligt, og at dette ikke skal afvente offentliggørelse i EU-Tidende af de nyopførte navne. Dette vil medvirke til at sikre, at fysiske og juridiske personer, grupper eller enheder ikke har mulighed for at flytte deres midler, når de er opført på FN's sanktionslister, i den mellem-liggende periode, fra de bliver tilføjet en FN-sanktionsliste, til der sker vedtagelse af en EU-retsakt og offentliggørelse heraf i EU-Tidende.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at der er behov for at indføre en ordning i hvidvaskloven, der giver mulighed for at forpligte virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven til uden ugrundet ophold at indefryse midler, som ejes eller besiddes af de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, hvis navne midlertidigt offentliggøres på en hjemmeside administreret af en dansk myndighed.

2.2.4. Lovforslagets indhold

Erhvervsministeren bemyndiges til at udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der opføres på FN's sanktionslister. Navnene på de pågældende fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder skal være offentliggjort på myndighedens hjemmeside i tidsrummet, indtil den relevante EU-liste ændres eller vedtages og er offentliggjort i EU-Tidende.

Myndigheden skal, når navnet fremgår af en offentliggjort FN-sanktionsliste, *tilføje* navnet på den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed til den danske myndigheds hjemmeside. Det forudsætter, at hjemmesiden skal give mulighed for, at virksomheder og personer kan tilmelde sig et nyhedsbrev eller på anden måde via tilmelding kunne modtage en notifikation, når der foretages ændringer af navne på hjemmesiden.

Myndigheden skal *fjerne* navnet på en fysisk eller juridisk person, gruppe eller enhed fra hjemmesiden, enten når navnet tilføjes en EU-retsakt, som er offentliggjort i EU-Tidende, eller hvis navnet fjernes fra FN's sanktionslister. Der er med andre ord tale om en midlertidig opførelse på den danske myndigheds hjemmeside, indtil EU's lister ajourføres i overensstemmelse med FN's sanktionslister. Den foreslåede bestemmelse er således alene udtryk for et supplement til de relevante EU-lister og griber på ingen måde ind heri.

Virksomheder og personer omfattet af bestemmelserne i hvidvaskloven forpligtes til uden ugrundet ophold efter offentliggørelsen af et navn på den danske myndigheds hjemmeside at indefryse midler, som ejes eller besiddes af den pågældende fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed.

Indefrysning skal ske uden ugrundet ophold. Det indebærer, at virksomheder og personer skal indefryse midlerne umiddelbart efter, at der er sket offentliggørelse af navnet på den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed, som ejer eller besidder midlerne, på den danske myndigheds hjemmeside. Det forudsættes dog, at virksomheden eller personen i almindelighed bør indrømme en vis kortere tidsperiode, fra offentliggørelsen på den danske myndigheds hjemmeside, til forpligtelsen til indefrysning kan kræves opfyldt. Det beror i øvrigt på en konkret vurdering, om en virksomhed eller person har iagttaget sin pligt til indefrysning af en kundes midler uden ugrundet ophold. Ved vurderingen skal der bl.a. tages hensyn til offentliggørelsestidspunktet på den danske myndigheds hjemmeside og forholdene i øvrigt.

Virksomheder og personers forpligtelse til indefrysning af midler efter bestemmelsen bortfalder, når den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed fjernes fra den danske myndigheds hjemmeside. Henset til, at formålet med den foreslåede ordning er at sikre midlertidig gennemførelse af FN's sanktionslister, skal forpligtelsen endvidere anses for bortfaldet, hvis navnet fjernes fra FN's sanktionslister, uanset om den danske myndighed endnu har fjernet det pågældende navn fra myndighedens hjemmeside. Virksomheder og personer kan således ikke strafforfølges for manglende iagttagelse af forpligtelsen til indefrysning af midler efter denne lov, hvis en virksomhed eller person har ophævet indefrysningen af en kundes midler, fordi kundens navn er fjernet fra FN's sanktionslister, selvom

navnet fortsat fremgår af den danske myndigheds hjemmeside, f.eks. på grund af myndighedens mangelfulde ajourføring af hjemmesiden.

Lovforslaget har til hensigt at sikre, at virksomheder og personer er forpligtet til at indefryse midler i den mellemliggende periode fra tilføjes af navnet på en fysisk eller juridisk person, gruppe eller enhed til FN's sanktionslister til navnet tilføjes en EU-retsakt, der er offentliggjort i EU-Tidende. I praksis forventes der at være tale om en kortvarig periode på typisk 24-48 timer, hvor fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder forventes at stå opført på den danske myndigheds hjemmeside, jf. pkt. 2.2.1.

Det kan i princippet rent undtagelsesvist forekomme, at et navn opført på en FN-sanktionsliste ikke efterfølgende besluttes optaget på en EU-retsakt. I et sådant tilfælde, hvor det i EU-regi måtte blive besluttet, at det pågældende navn ikke skal opføres på en EU-liste, skal den danske myndighed straks fjerne navnet fra myndighedens hjemmeside, hvorefter forpligtelsen for virksomheder og personer til at indefryse midler, som ejes eller besiddes af den pågældende fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed, bortfalder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

2.3. Videregivelse af oplysninger i forbindelse med operativt samarbejde om hvidvask og terrorfinansiering

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal skattemyndighederne, herunder Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden, under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som myndighederne under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med, jf. skatteforvaltningslovens § 17 (den særlige tavshedspligt).

Den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningsloven er ubetinget og omfatter hele ministerområdets lovgivning, bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand. Bestemmelsen begrænser mulighederne for videregivelse af oplysninger.

Oplysninger, der hidrører fra indkomstskatteområdet, kan som følge af den særlige tavshedspligt alene videregives efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Reglerne i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og i visse tilfælde i særlovgivningen giver mulighed for under visse betingelser og ud fra en konkret vurdering at videregive oplysninger om fysiske og juridiske personer, bl.a. i de tilfælde, hvor der foreligger en samfundsinteresse eller en offentlig interesse, der nødvendiggør videregivelsen. Derudover er der i dag i en række særlove fastsat bestemmelser om henholdsvis offentliggørelse eller videregivelse af oplysninger, som er omfattet af den særlige tavshedspligt, f.eks. bestemmelsen i skatteforvaltningslovens

§ 17, stk. 2, om offentliggørelse af en række oplysninger om skattepligtige selskaber efter selskabslovens § 1, stk. 1 m.v.

Skattemyndighederne kan således videregive fortrolige oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder, når der er et sagligt forvaltningsretligt grundlag for videregivelsen. Skattemyndighederne videregiver alene oplysninger af egen drift, hvis der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og videregivelsen derudover kan medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller der foreligger særskilt lovhjemmel til, at andre myndigheder kan indhente fortrolige oplysninger. Oplysninger videregives på anmodning fra en anden myndighed efter forvaltningslovens § 31, hvis de er af betydning for den anmodende myndigheds virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Spillemyndigheden kan derudover udveksle nødvendige oplysninger med andre offentlige myndigheder om virksomheder m.v. omfattet af lov om spil (herefter spilleloven) til brug for de respektive myndigheders kontrol, jf. spillelovens § 49.

Medarbejdere i skattemyndighederne er, ud over reglerne om den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 og reglerne om tavshedspligt i forvaltningslovens § 27, omfattet af en række andre særlige regler om tavshedspligt bl.a. på toldområdet og som følge af forordninger og tavshedspligtsbestemmelser i dobbeltbeskatningsoverenskomster og internationale aftaler m.v.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Den 19. september 2018 indgik den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti en politisk aftale om en styrket indsats mod hvidvask mv. i den finansielle sektor.

Aftalen indeholder bl.a. en national strategi til bekæmpelse af hvidvask- og terrorfinansiering 2018-2021. Det fremgår af strategien, at myndighedernes strategiske fokus og myndighedernes samarbejdende koordinering og vidensdeling er af helt central betydning for at sikre en effektiv og målrettet indsats for at minimere omfanget af hvidvask og finansiering af terrorisme. Det fremgår, at indsatsen skal styrkes, og at dette skal tage sit udgangspunkt i det formaliserede samarbejde i HvidvaskForum.

Derudover fremgår det af den politiske aftale af 27. marts 2019, at der skal etableres et endnu tættere og fast operationelt samarbejde mellem relevante myndigheder på hvidvask og terrorfinansieringsområdet. I forhold til rammerne for et sådant samarbejde fremgår det, at det er vigtigt, at myndighederne kan udveksle nødvendige oplysninger om bl.a. aktuelle kriminalitetstendenser og risici. Det gør sig også gældende på taktisk niveau, hvor myndighederne skal kunne udveksle oplysninger om specifikke aktører, og hvor der bør sikres fortrolighed af hensyn til oplysningernes sensitive karakter.

For at sikre, at myndighederne kan samarbejde operationelt foreslås det, at Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden får mulighed for at dele oplysninger, der er omfattet af skattemyndighedernes særlige tavshedspligt, med de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om at bekæmpe og

forebygge hvidvask og terrorfinansiering, så Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden kan deltage i det operative arbejde på lige fod med de øvrige relevante myndigheder. Derudover foreslås det, at der generelt sikres en ubetinget tavshedspligt om de oplysninger, som myndighederne modtager i forbindelse med det operative samarbejde.

2.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden af egen drift og efter anmodning vil kunne videregive oplysninger, som er omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17, til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering. Det vil f.eks. kunne være Hvidvasksekretariatet i Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), Finanstilsynet, en myndighed under Rigspolitiet, som eksempelvis Politiets Efterretningstjeneste (PET). De oplysninger, som vil kunne videregives af egen drift, er oplysninger, som Skatteforvaltningen eller Spillemyndigheden vurderer, kan have betydning for myndighedernes opgave om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en borger flere gange udfører store kontantbeløb af landet. Videregivelse af oplysninger på baggrund af en anmodning vil forudsætte, at den anmodende myndighed vurderer, at oplysningerne kan have betydning for varetagelsen af myndighedens opgave om bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Den anmodende myndighed skal således have en formodning om, at oplysningerne kan bidrage til at belyse et potentielt kriminelt forhold, der har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Der stilles ikke krav om, at den anmodende myndighed har en konkret mistanke om, at der foreligger hvidvask eller terrorfinansiering.

Bestemmelsen må generelt anses som en national hjemmelsbestemmelse til at dele oplysninger i samarbejdet. Med bestemmelsen er det således vurderet, hvilke aktører, det er relevant at få med i samarbejdet og dermed også hvilke myndigheder, der er relevante modtagere af oplysningerne. Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden vil således ikke skulle foretage en konkret vurdering af, om der i den foreliggende situation er hjemmel til at videregive de pågældende oplysninger i et operativt myndighedssamarbejde, ligesom de ikke vil skulle foretage en vurdering af, om oplysningerne er relevante for alle de modtagende myndigheder i det operative samarbejde. Spillemyndigheden vil derudover både af egen drift og efter anmodning kunne videregive oplysninger ud over det, som kan videregives efter spillelovens § 49. Det drejer sig bl.a. om oplysninger om spillernes spilkonti og lukning af en spilkonto på tilladelsesindehavers initiativ.

Myndighederne, der deltager i det operative samarbejde, vil blive underlagt en særlig tavshedspligt med hensyn til oplysninger, der modtages fra Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden.

De foreslåede ændringer har til formål at fremme myndighedernes operative samarbejde om at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Som eksempel kan nævnes, at det vil være muligt for Skatteforvaltningen at videregive oplysninger om en række navngivne personer, som Skatteforvaltningen har konstateret har oprettet en række virksomheder, der anvendes til en hidtil ukendt form for kædesvig, der har tilknytning til hvidvask, til

myndighederne, der deltager i samarbejdet om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering. Det vil således være muligt for Skatteforvaltningen på et møde i et operativt myndighedssamarbejde at drøfte såvel de pågældende personers virke, som f.eks. baggrunden for de pågældende personers aktiviteter og den ny metode.

Herudover foreslås det, at myndighederne skal iagttage ubetinget tavshedspligt i forhold til oplysninger, der deles som led i myndighedernes operative samarbejde om at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Dette gælder blandt andet i forhold til oplysninger, som andre myndigheder måtte modtage fra Skatteforvaltningen eller Spillemyndigheden, og som er underlagt den særlige tavshedspligt i Skatteforvaltningslovens § 17, samt oplysninger som er omfattet af Erhvervsstyrelsens og Finanstilsynets tavshedspligt i hvidvasklovens § 56 og § 63.

Den foreslåede ordning skal sikre den nødvendige fortrolighed omkring de oplysninger, der deles i forbindelse med et operativt myndighedssamarbejde på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet. Oplysningerne kan være af sensitiv og personfølsom karakter, ligesom fortrolighed kan være nødvendigt i forhold til myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Ordningen garanterer, at oplysningerne ikke vil blive delt eller behandlet i et videre omfang, end hvad der er nødvendigt for at varetage opgaven om at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

2. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Forslaget om at give medarbejdere i Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden mulighed for under visse betingelser både af egen drift og efter anmodning at videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering, jf. afsnit 2.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger, har til formål at gøre det muligt for Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden at dele oplysninger om fysiske og juridiske personer, som er omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17. Fremover vil Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden med hjemmel i bestemmelsen kunne videregive oplysninger til myndigheder i et operativt samarbejde, uanset at oplysningen er omfattet af skatteforvaltningslovens § 17, og uanset at oplysningen ud fra en konkret vurdering ikke er relevant for alle myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde. Delingen kan ske inden for de databeskyttelsesretlige rammer.

Det er i den forbindelse vurderingen, at den behandling, der lægges op til, vil være i overensstemmelse med forordningens artikel 5 om principperne for behandling af personoplysninger.

Databehandling efter forslaget vil understøtte udmøntningen af National strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering 2018-2021 og aftalerne mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om Yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet.

Det har været overvejet, om formålet med videregivelse af oplysninger kan tilgodeses på anden vis. Det vurderes ikke muligt, da skattemyndighedernes særlige tavshedspligt som udgangspunkt er ubetinget, medmindre videregivelse ud fra en konkret vurdering er berettiget. Dertil kommer, at det ikke vil kunne udelukkes, at Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden på møder i et operativt myndighedssamarbejde vil kunne komme i en situation, hvor Skatteforvaltningen eller Spillemyndigheden vil skulle videregive oplysninger, som ud fra en konkret vurdering ikke eller ikke umiddelbart er relevant for en eller flere af de deltagende myndigheder.

Det er vurderingen, at videregivelse i sådanne tilfælde til den eller de deltagende myndigheder i et operativt samarbejde, for hvem oplysningen umiddelbart ikke vil være relevant, også vil være nødvendig for at tilgodeses formålet med behandlingen.

Med de foreslåede bestemmelser i § 69 b, stk. 1-3, og i § 69 d, stk. 1-3, vil Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden videregive almindelige personoplysninger efter forordningens artikel 6, særlige kategorier af personoplysninger efter forordningens artikel 9 og personoplysninger vedrørende strafdomme og lovovertrædelser efter forordningens artikel 10, jf. databeskyttelseslovens § 8. Det vedrører bl.a. oplysninger om store kontantindskud og -hævninger, indkomst, livsstil, lønindtægter, sociale ydelser, afvigende betalingsmønstre i forhold til eksempelvis gæld, ind- og udførsel af store pengebeløb, misbrug af TastSelv, fiktive virksomheder, udnyttelse af leasingmodeller, dyre aktiver uden registreret indkomst, usædvanlige ejendomshandler m.v.

Det er vurderingen, at de foreslåede bestemmelser i § 69 b, stk. 1-3, og i § 69 d, stk. 1-3, om videregivelse af oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt myndighedssamarbejde, udgør en national særregel for behandling af almindelige personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3. Det vurderes, at bestemmelserne kan rummes inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger. Vurderingen af bestemmelserne har taget udgangspunkt i de kriterier, som fremgår af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, side 168ff.

Hvad angår behandlingen af følsomme personoplysninger, vurderes det, at der er hjemmel til behandlingen i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f. Der lægges i den forbindelse navnlig vægt på, at behandlingen af oplysningerne sker som led i offentlig myndighedsudøvelse, og at udvekslingen vil kunne have en nødvendig betydning for administrativ afgørelsesvirksomhed. Det vurderes desuden, at de foreslåede bestemmelser kan rummes inden for forordningens artikel 9, stk. 2, litra g, da der med bestemmelserne skabes national hjemmel til en behandling, som er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

Hvad angår behandlingen af oplysninger om straffbare forhold, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 10, er der hjemmel til behandlingen og videregivelsen af oplysningerne i henholdsvis databeskyttelseslovens § 8, stk. 1, samt bestemmelsens stk. 2, nr. 2 og 3, da behandlingen af oplysningerne har til formål af fremme bekæmpelsen og forebyggelsen af hvidvask og terrorfinansiering.

I medfør af databeskyttelseslovens § 11, kan en offentlig myndighed behandle oplysninger om personnummer med henblik på entydig identifikation. Det vurderes, at skattemyndighedernes videregivelse af personnummer kan ske i overensstemmelse med forslaget § 69 b, stk. 1 og 2, og § 69 d, stk. 1 og 2.

Efter forordningens artikel 5, stk. 1, litra e, skal personoplysninger opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles. Bestemmelsen forpligter således den dataansvarlige til at slette af egen drift. Det er op til den enkelte dataansvarlige at vurdere, hvor længe det er nødvendigt at opbevare oplysningerne ud fra det formål, som oplysningerne oprindeligt blev indsamlet til.

Målgruppen for databehandlingen efter forslaget § 69 b, stk. 1-3, og § 69 d, stk. 1-3, er afgrænset i overensstemmelse med princippet om formålsbegrænsning i forordningen. Det er således et kriterium, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering,

Efter forslaget § 69 b, stk. 1 og 2, og § 69 d, stk. 1 og 2, vil Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden skulle videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Der vil være tale om almindelige personoplysninger, følsomme personoplysninger og oplysninger om strafbare forhold. Oplysningerne vil blive videregivet i ikke-aggregeret og ikke-pseudonymiseret form, det vil sige, at oplysningerne vil kunne henføres til en bestemt registreret uden brug af supplerende oplysninger. Det fremgår af lovteksten, at oplysningerne alene videregives, hvis de kan have betydning for myndighedernes opgave om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

Det vurderes, at dataudvekslingen vil ske på en sikker måde, idet udvekslingen af data sker mellem parter, der i forvejen er vant til at databehandle personoplysninger.

Det fremgår af forslaget til § 69 b, stk. 3, og § 69 d, stk. 3, at de myndigheder, der i et operativt samarbejde modtager oplysninger fra Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden, ikke må videregive de modtagne oplysninger til uvedkommende.

For at beskytte de personoplysninger, der med de foreslåede bestemmelser lægges op til at behandle, foreslås det, at det klart skal fremgå af lovteksten, at de myndigheder, der i et operativt samarbejde modtager oplysninger fra Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden, er underlagt en særlig tavshedspligt med hensyn til de pågældende oplysninger. De myndigheder, der modtager oplysninger om en fysisk eller juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold fra Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden, skal således under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f, iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til de modtagne oplysninger.

Som følge af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 er det vurderingen, at Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden ikke skal give oplysning efter forordningens artikel 14, stk. 1, til den, der videregives oplysninger om i et operativt myndighedssamarbejde, jf. artikel 14, stk. 4. Det er således vurderingen, at videregivelse af oplysninger i et operativt myndighedssamarbejde vil være omfattet af bestemmelsen i forordningens artikel 14, stk. 5, litra d. Det er op til de enkelte modtagne myndigheder at vurdere, om der vil skulle ske underretning af den, oplysningerne vedrører, når de modtager oplysninger fra skattemyndighederne efter § 69 b og § 69 d, idet myndighederne dog ligeledes vil have mulighed for at undtage fra oplysningspligten, jf. artikel 14, stk. 5, litra d, som følge af den i forslaget § 69 b, stk. 3, og § 69 d, stk. 3, nævnte særlige tavshedspligt.

Det bemærkes, at det også som følge af bestemmelserne om særlig tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 og i § 69 b, stk. 3, samt § 69 d, stk. 3, vil være muligt at gøre undtagelse til den registreredes indsigtsret, jf. databeskyttelseslovens § 22, stk. 3.

Samlet vurderes det, at behandlingen af oplysninger kan finde sted inden for rammerne af forordningen og databeskyttelsesloven. Det vurderes, at den påtænkte behandling er nødvendig for, at myndighederne i et operativt samarbejde kan omsætte National strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering 2018-21 og aftalerne mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om Yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet. Behandlingen er derudover nødvendig af hensyn til bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvilket anses for at være en væsentlig samfundsinteresse eller offentlig interesse.

Det vurderes således, at databehandlingen, der vil finde sted efter de foreslåede bestemmelser, har et legitimt formål, og at kravet om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed efter forordningen anses for at være opfyldt.

Det vurderes endvidere, at behandlingen af personoplysninger er tilstrækkelig, relevant og begrænset til, hvad der er nødvendig i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Endeligt foreslås det med forslaget, at anvendelse af oplysningerne ikke kan ske til andre formål end det, der fremgår af § 69 b og § 69 d, således at oplysningerne ikke senere kan viderebehandles til uforenelige formål.

De deltagende myndigheder i et operativt samarbejde vil have et selvstændigt dataansvar efter databeskyttelsesforordningen for deres eventuelle videre behandling af de oplysninger, de modtager efter de foreslåede bestemmelser.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Digitaliseringsklar lovgivning

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget indeholder blandt andet en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indberetningsforpligtelse af oplysninger til brug for Finanstilsynets risikovurdering af virksomheder omfattet af loven. De påkrævede oplysninger vil skulle indberettes elektronisk gennem et system som udvikles af Finanstilsynet, og som rent teknisk i videst muligt omfang vil være integreret med Finanstilsynets eksisterende systemer for dataindberetning, der sikrer en tryk datahåndtering. Ved udformningen af indberetningsforpligtelsen vil der i videst mulig omfang ske genbrug af eksisterende definitioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

Agil erhvervsrettet regulering

Erhvervsministeriet vurderer, at ingen af de foreslåede initiativer er relevante for principperne om agil erhvervsrettet regulering.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget understøtter gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 205/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv).

Lovforslaget understøtter endvidere gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv).

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den [...] 2019 til den [...] 2019 været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang (Hvis nej, anfør Ingen)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang (Hvis nej, anfør Ingen)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.	Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige implementeringskonsekvenser for det offentlige.	Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige implementeringskonsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	[..]	[..]
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	[..]	[..]
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Miljømæssige konsekvenser	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget understøtter gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012, og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 205/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv).</p> <p>Lovforslaget understøtter endvidere gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 om ændring af direktiv (EU)</p>	

	<p>2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv).</p> <p>Lovforslaget får betydning for de registreredes rettigheder efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herunder særligt artikel 5, 12, og 14.</p> <p>De foreslåede bestemmelser om videregivelse af oplysninger i et operativt myndighedssamarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering udgør en national særregel for behandling af almindelige personoplysninger, særlige kategorier af personoplysninger og personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser.</p> <p>Det er vurderingen, at bestemmelserne er i overensstemmelse med forordningen og dennes rammer for behandling af personoplysninger, og at behandlingen har hjemmel i artikel 6, artikel 9, stk. 2, litra f og g, samt artikel 10, jf. databeskyttelseslovens § 8, som alle vedrører behandling af oplysninger i samfundets interesse.</p> <p>Behandlingen af oplysninger sker alene til et afgrænset formål (at fremme et operativt myndighedssamarbejde om bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme), oplysningerne udveksles sikkert, og der er klart hjemmelsgrundlag for behandlingen af oplysningerne.</p> <p>Derudover er det vurderingen, at databehandlingen, har et legitimt formål (bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme), og at kravet om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed efter forordningen anses for at være opfyldt, samt at behandlingen af personoplysninger er tilstrækkelig, relevant og begrænset til, hvad der er nødvendig i forhold til de formål, hvortil de behandles.</p>	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 34 a i hvidvaskloven)

FN's Sikkerhedsråd vedtager sanktioner om bl.a. indefrysning af midler i form af sikkerhedsrådene-resolutioner. EU gennemfører på vegne af EU's medlemslande bestemmelserne i Sikkerhedsrådets resolutioner ved at udstede en EU-retsakt, som er direkte gældende for medlemsstaterne ved offentliggørelse i EU-Tidende. Det betyder, at bl.a. danske virksomheder og personer er forpligtet til uden ugrundet ophold at indefryse midler, som ejes eller besiddes af de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, som er opført på FN's sanktionslister, når EU har implementeret og offentliggjort den relevante EU-retsakt i EU-Tidende. Fra FN's opdatering af en sanktionsliste, og indtil denne er implementeret og offentliggjort i EU-Tidende, går der som udgangspunkt typisk 24-48 timer.

En person, enhed eller gruppe, hvis midler indefrysnes, har mulighed for at anlægge sag ved de nationale domstole i det land, hvor midlerne er indefrosset, med påstand om uretmæssig indefrysning af dennes midler. Dette gælder, uanset om indefrysningen er sket i henhold til en national mekanisme eller i henhold til en EU-retsakt, som er offentliggjort i EU-Tidende. Såfremt indefrysningen er sket i henhold til en EU-retsakt, kan en sag med påstand om uretmæssig indefrysning ligeledes anlægges ved EU-Domstolen.

Der findes i dag ingen bestemmelser i dansk ret, som direkte omhandler indefrysning af midler, forud for EU's implementering af FN's sanktionslister.

Den foreslåede bestemmelse er således ny. Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren bemyndiges til at udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der opføres på FN's sanktionslister. Det foreslås endvidere i *stk. 1, 2. pkt.*, at offentliggørelse af navnene skal ske på myndighedens hjemmeside. Det forudsættes, at myndigheden løbende ajourfører hjemmesiden, hvilket kan indebære, at hjemmesiden opdateres flere gange dagligt.

Det følger af den foreslåede *stk. 2*, at et navn på en fysisk eller juridisk person, gruppe eller en enhed, som er opført på den danske myndigheds hjemmeside, jf. *stk. 1*, fjernes fra hjemmesiden, hvis navnet optages på en retsakt udstedt af Den Europæiske Union, som er offentliggjort i EU-Tidende, eller hvis navnet fjernes fra FN's sanktionslister.

De kan i princippet rent undtagelsesvist forekomme, at et navn opført på en FN-sanktionsliste ikke efterfølgende besluttet optaget på en EU-retsakt. I et sådant tilfælde, hvor der i EU-regi måtte blive besluttet, at det pågældende navn ikke skal opføres på en EU-sanktionsliste, skal den danske myndighed straks fjerne navnet fra myndighedens hjemmeside, hvorefter forpligtelsen for virksomheder

og personer til at indefryse midler, som ejes eller besiddes af den pågældende fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed, bortfalder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, at virksomheder og personer omfattet af denne lov er forpligtet til uden ugrundet ophold at indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der er offentliggjort af en dansk myndighed, jf. *stk. 1*. Forpligtelsen bortfalder, hvis den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed fjernes fra den danske myndigheds hjemmeside, jf. i *stk. 1*. Hvis et navn måtte blive fjernet fra FN's sanktionslister, men fortsat fremgår af den danske myndigheds hjemmeside, f.eks. grundet myndighedens mangelfulde ajourføring af hjemmesiden, forudsættes det, at forpligtelsen til at indefryse midler tilhørende den pågældende skal anses for bortfaldet.

Indefrysning skal ske "uden ugrundet ophold". Det indebærer, at midlerne skal indefrysnes straks efter, at der er sket offentliggørelse af navnet på den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed, som ejer eller besidder midlerne, på den danske myndigheds hjemmeside efter *stk. 1*. Det beror i øvrigt på en konkret vurdering, om en virksomhed eller person har iagttaget sin pligt til indefrysning af en kundes midler uden ugrundet ophold.

Bestemmelsen indebærer, at de virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven, vil skulle holde sig orienteret om opdateringer af den danske myndigheds hjemmeside. Dette vil virksomheder og personer kunne gøre ved løbende at undersøge, om der er sket opdatering af den danske myndigheds hjemmeside, og i så fald sammenholde navnene på den pågældende hjemmeside med virksomhedens eller personens kunder. Det forudsættes i den forbindelse, at myndigheden, som er ansvarlig for føring af hjemmesiden, stiller en notifikationsløsning til rådighed på sin hjemmeside, således at virksomheder og personer ved tilmelding kan blive notificeret om ændringer i forhold til navne opført på hjemmesiden.

Ved "midler" forstås pengemidler og økonomiske ressourcer. Ved pengemidler forstås finansielle aktiver og økonomiske fordele af enhver art, f.eks. kontante pengebeløb, checks, fordringer og værdipapirer mv. Ved økonomiske ressourcer forstås aktiver af enhver art, som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at opnå pengemidler. Aktiverne kan være både materielle og immaterielle. Materielle aktiver kan være f.eks. fast ejendom eller løsøre. Immaterielle aktiver kan være f.eks. patenter eller kildekoder.

Ved "indefrysning" forstås i forhold til pengemidler hindring af enhver bevægelse, overførsel, ændring og brug af pengemidler på en hvilken som helst måde, der vil føre til ændring i omfang, beløb, placering, ejerforhold, rådighed, art, bestemmelse, eller en hvilken som helst anden ændring, der vil gøre det muligt at anvende de pågældende pengemidler. I forhold til økonomiske ressourcer forstås ved "indefrysning" hindring af enhver anvendelse til at opnå pengemidler, varer og tjenesteydelser.

Ved "ejes" forstås, at ejeren i enhver henseende har ret til at råde over det pågældende aktiv. Der henvises i øvrigt til den generelle forståelse af ejendomsret i dansk ret.

Ved ”besiddes” forstås den, der har ejendomsret eller rådighed over det pågældende aktiv. Der henvises i øvrigt til den betydning af ”rådighed”, som anvendes i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse og edition.

Ved ”fysiske og juridiske personer, grupper eller enheder, der opføres på FN’s sanktionslister” forstås fysiske og juridiske personer, grupper og enheder, der af FN er tilføjet en sanktionsliste under et FN-sanktionsregime, der er vedtaget i henhold til FN-Chartrets kapitel VII, og som fremgår af FN’s hjemmeside: <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/information>.

Forpligtelsen efter stk. 3 er gældende, indtil den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed fjernes fra den danske myndigheds hjemmeside. Forpligtelsen skal endvidere anses for bortfaldet, hvis navnet fjernes fra FN’s sanktionslister, uanset om den danske myndighed endnu har fjernet det pågældende navn fra myndighedens hjemmeside.

Har en virksomhed indefrosset midler i henhold til den foreslåede § 34 a, skal virksomheden, når forpligtelsen til indefrysning implementeres i en EU-retsakt og offentliggøres i EU-Tidende, følge de krav til indefrysning, der følger af Erhvervsstyrelsens ”Vejledning om indefrysning”, herunder indberetning om indefrysningen til Erhvervsstyrelsen.

Der påtænkes med lovforslaget ingen ændring i de nuværende regler om indefrysning på grundlag af en sanktionsliste, hvorefter Erhvervsstyrelsen, der er den kompetente myndighed på området og administrerer reglerne om indefrysning, straks skal underrettes, når fysiske eller juridiske personer foretager indefrysning af midler på baggrund af EU’s lister, ligesom der parallelt skal foretages en underretning til Hvidvasksekretariatet i SØIK, hvis der opstår mistanke om finansiering af terrorisme (TFR).

En virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven, som ikke foretager indefrysning af midler i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 34 a, stk. 3, kan straffes i medfør af straffelovens § 110 c, stk. 2, hvorefter den, som overtræder bestemmelser eller forbud, som i henhold til lov måtte være givet til gennemførelse af statens forpligtelser som medlem af Forenede Nationer, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år. Efter § 110 c, stk. 4, straffes uagtsomme overtrædelser af § 110 c, stk. 2, med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Der vil således være strafbart, hvis en virksomhed eller person omfattet af bestemmelserne i hvidvaskloven ikke uden ugrundet ophold efter offentliggørelsen af et navn på den danske myndigheds hjemmeside har indefrosset midler, som ejes eller besiddes af den pågældende fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed.

Kravet om indefrysning af midler uden ugrundet ophold indebærer, at midlerne skal indefrysес umiddelbart efter, at der er sket offentliggørelse af navnet på den fysiske eller juridiske person, gruppe eller

enhed, som ejer eller besidder midlerne, på den danske myndigheds hjemmeside. Det bemærkes dog, at virksomheden eller personen i almindelighed bør indrømmes en vis kortere tidsperiode, fra en ændring af den danske myndigheds hjemmeside offentliggøres, til forpligtelsen til indefrysning kan kræves opfyldt og til, at der dermed kan blive tale om strafansvar for manglende opfyldelse. Det beror i øvrigt på en konkret vurdering, om en virksomhed eller person ville kunne straffes for manglende indefrysning af en kundes midler uden ugrundet ophold. Ved vurderingen skal der bl.a. tages hensyn til offentliggørelsestidspunktet for den relevante ændring af den danske myndigheds hjemmeside og forholdene i øvrigt.

Til nr. 2 (69 b og d i hvidvaskloven)

Der foreslås indsat nye bestemmelser i hvidvaskloven, der giver Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden mulighed for at videregive oplysninger, der er omfattet af skattemyndighedernes særlige tavshedspligt, til et operativt myndighedssamarbejde om bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

§ 69 b

Efter gældende ret skal skattemyndighederne under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f, iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med, jf. skatteforvaltningslovens § 17 (den særlige tavshedspligt). Den særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17 er ubetinget og omfatter hele ministerområdets lovgivning, bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand.

Som følge af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 er skattemyndighedernes, herunder Spillemyndighedens, muligheder for videregivelse af oplysninger begrænset.

”Uvedkommende” i skatteforvaltningslovens § 17 fortolkes restriktivt i forhold til private. Det betyder bl.a., at oplysninger, der er omfattet af den særlige tavshedspligt, ikke må videregives til private, bortset fra den, der har afgivet oplysningen, eller den, som oplysningen vedrører, medmindre der foreligger særskilt lovhjemmel til videregivelsen.

For så vidt angår videregivelse af oplysninger til andre myndigheder, er det i skatteforvaltningsloven § 17 forudsat, at videregivelse af oplysninger vedrørende juridiske personer er omfattet af de almindelige regler herom i forvaltningslovens § 28 og § 31, og videregivelse af personoplysninger er omfattet af reglerne i databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, samt eventuelle regler i særlovgivningen.

Spillemyndigheden kan derudover udveksle nødvendige oplysninger med andre offentlige myndigheder om virksomheder m.v. omfattet af spilleloven til brug for de respektive myndigheders kontrol, jf. spillelovens § 49. Der kan ikke udveksles oplysninger om eventuelle spillere.

Skattemyndighederne, herunder Spillemyndigheden, videregiver således oplysninger til andre myndigheder, når der er hjemmel til videregivelsen i forvaltningsloven, databeskyttelsesloven og databeskyttelsesdirektivet eller i særlovgivningen, herunder spilleloven, både på anmodning fra andre myndigheder og af egen drift.

I praksis videregiver skattemyndighederne alene oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt til andre myndigheder af egen drift, hvis der ud fra en konkret vurdering i en sag, ud over hjemmel til videregivelsen, foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og videregivelsen til den pågældende myndighed må forventes at kunne medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller der foreligger andre lovbestemmelser, der giver den pågældende myndighed hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger. Oplysninger videregives på anmodning fra en anden myndighed efter forvaltningslovens § 31, hvis betingelserne for og pligten til at videregive oplysningen er til stede.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 69 b om videregivelse af oplysninger fra Spillemyndigheden til myndighederne i et operativt myndighedssamarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Det foreslås i § 69 b, stk. 1, at medarbejdere i Spillemyndigheden vil få mulighed for af egen drift at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 til myndigheder, der deltager i et operative myndighedssamarbejde, forudsat at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Videregivelse af oplysninger efter stk. 1 vil f.eks. kunne ske på møder i et operativt myndighedssamarbejde. Som grundlag for vurderingen af, om en oplysning kan have betydning for en myndigheds opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, vil bl.a. kunne indgå, om oplysningen vil kunne danne grundlag for en underretning efter hvidvasklovens §§ 26 og 28, eller om Spillemyndigheden har fået en underretning fra en samarbejdspartner, f.eks. om et bestyrelsesmedlem eller en direktør, som også ejer andre virksomheder, der omfattet af hvidvaskloven, og hvor en anden myndighed fører tilsyn efter hvidvasklovens bestemmelser. Oplysningerne vil kunne videregives, selv om de ud fra en konkret vurdering ikke vil være relevante for alle de myndigheder, der deltager i et operativt myndighedssamarbejde. Videregivelse af egen drift af oplysninger fra Spillemyndigheden uden et operativt myndighedssamarbejde vil fortsat kunne ske efter de almindelige regler i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen.

Det foreslås derudover i § 69 b, stk. 2, at Spillemyndigheden vil få mulighed for efter anmodning fra en af de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, til myndighederne i det operative samarbejde. Videregivelse efter § 69 b, stk. 2, vil forudsætte, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Den anmodende myndighed skal have en formodning om, at oplysningerne kan bidrage til at belyse et potentielt kriminelt forhold, der har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Der stilles ikke krav om, at den anmodende myndighed har en konkret mistanke om, at der foreligger et kriminelt forhold. Videregivelse af sådanne oplysninger

efter stk. 2 vil f.eks. kunne ske på møder i et operativt myndighedssamarbejde. Videregivelse vil i dette tilfælde kunne ske, selv om oplysningen ud fra en konkret vurdering alene vil være relevant for en enkelt eller nogle af de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde. Videregivelse af oplysninger fra Spillemyndigheden, på anmodning fra en anden myndighed, uden for et operativt myndighedssamarbejde, vil fortsat kunne ske efter de almindelige regler i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen.

Spillemyndigheden vil dermed få mulighed for af egen drift og efter anmodning at videregive oplysninger, ud over hvad der følger af spillelovens § 49, hvis betingelserne for videregivelse i stk. 1 og 2 er opfyldt.

Med bestemmelsen er det således vurderet, at hvis en myndighed er med i myndighedssamarbejdet, er den pågældende myndighed allerede af den grund en relevant og legitim modtager af oplysningen. Spillemyndigheden vil således ikke skulle foretage en konkret vurdering af, om der vil være hjemmel til at videregive oplysningen til alle de i samarbejdet deltagende myndigheder. Spillemyndigheden vil alene skulle vurdere, om oplysningen er omfattet af bestemmelsen i § 69 b. Det vil fremover heller ikke være en forudsætning for videregivelse af oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, at der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og at videregivelse må forventes at kunne medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller at der foreligger andre lovbestemmelser, der giver andre myndigheder hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger. Det vil således også være muligt at videregive oplysninger, der ikke er nødvendige til brug for registrering og kontrol efter spilleloven, f.eks. oplysninger om spillere. Det vil fremover være tilstrækkeligt, at betingelserne i § 69 b, stk. 1 eller 2, er opfyldt.

Dette vil gælde for oplysninger om både fysiske og juridiske personer. Sådanne oplysninger videregives i dag efter henholdsvis reglerne i forvaltningslovens § 28, jf. § 31, og efter reglerne i databeskyttelsesloven, databeskyttelsesforordningen og særlovgivningen.

Det foreslås således, at Spillemyndigheden på møder i et operativt myndighedssamarbejde vil kunne videregive oplysninger om identificerede eller identificerbare fysiske og juridiske personer, herunder også følsomme personoplysninger og oplysninger om eventuelle strafbare forhold, uagtet den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17.

Det vil alene være oplysninger, som Spillemyndigheden allerede er i besiddelse af, der vil kunne videregives. Spillemyndigheden vil således ikke på baggrund af en anmodning fra en myndighed i et operativt myndighedssamarbejde skulle indhente nye oplysninger om spillere, spiludbydere og andre tilladelsesindehavere.

Som eksempel kan nævnes, at det i det tilfælde, hvor en af myndighederne, der deltager i et operativt samarbejde, på et møde i det operative samarbejde efterspørger oplysninger om en eller flere navn-

givne personer eller virksomheder, vil det være muligt for Spillemyndigheden at videregive oplysninger om de pågældende personer eller virksomheder, herunder også oplysninger om personer, der er involverede i en virksomhed, som Spillemyndigheden er besiddelse af.

Spillemyndigheden kan fortsat uden for et operativt myndighedssamarbejde ud fra en konkret vurdering videregive oplysninger efter de almindelige gældende regler i forvaltningsloven databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen til de i myndighedssamarbejdet deltagende myndigheder. Det foreslås ikke at ændre på dette.

[§ 69 c findes som 69 b i første del af lovforslaget]

§ 69 d

Efter gældende ret skal skattemyndighederne under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f, iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med, jf. skatteforvaltningslovens § 17 (den særlige tavshedspligt). Den særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17 er ubetinget og omfatter hele ministerområdets lovgivning, bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand.

Som følge af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 er skattemyndighedernes – herunder Skatteforvaltningen – muligheder for videregivelse af oplysninger er begrænset.

”Uvedkommende” i skatteforvaltningslovens § 17 fortolkes restriktivt i forhold til private. Det betyder bl.a., at oplysninger, der er omfattet af den særlige tavshedspligt, ikke må videregives til private, bortset fra den, der har afgivet oplysningen, eller den, som oplysningen vedrører, medmindre der foreligger særskilt lovhjemmel til videregivelsen.

For så vidt angår videregivelse af oplysninger til andre myndigheder, er det i skatteforvaltningslovens § 17 forudsat, at videregivelse af oplysninger vedrørende juridiske personer er omfattet af de almindelige regler herom i forvaltningslovens § 28 og § 31, og videregivelse af personoplysninger er omfattet af reglerne i databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, samt eventuelle regler i særlovgivningen.

Skattemyndighederne, herunder Skatteforvaltningen, videregiver således oplysninger til andre myndigheder, når der er hjemmel til videregivelsen i forvaltningsloven, databeskyttelsesloven og databeskyttelsesdirektivet eller i særlovgivningen, både på anmodning fra andre myndigheder og af egen drift.

I praksis videregiver skattemyndighederne alene oplysninger til andre myndigheder af egen drift, hvis der ud fra en konkret vurdering i en sag, ud over hjemmel til videregivelsen, foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og videregivelsen til den pågældende myndighed må forventes at

kunne medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller der foreligger andre lovbestemmelser, der giver den pågældende myndighed hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger. Oplysninger videregives på anmodning fra en anden myndighed efter forvaltningslovens § 31, hvis betingelserne for og pligten til at videregive oplysningen er til stede.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 69 d om videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen til myndighederne i et operativt myndighedssamarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Det foreslås i § 69 d, stk. 1, at medarbejdere i Skatteforvaltningen vil få mulighed for af egen drift at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde, forudsat at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Videregivelse af sådanne oplysninger efter stk. 1 vil f.eks. kunne ske på møder i et operativt myndighedssamarbejde. Som grundlag for vurderingen af, om en oplysning kan have betydning for en myndigheds opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, vil bl.a. kunne indgå, om oplysningen vil kunne danne grundlag for en underretning efter hvidvasklovens §§ 26 og 28. Oplysningerne vil kunne videregives, selvom de ud fra en konkret vurdering ikke vil være relevante for alle de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde. Videregivelse af egen drift af oplysninger fra Skatteforvaltningen uden for et operativt myndighedssamarbejde vil fortsat kunne ske efter de almindelige regler i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen.

Det foreslås derudover i § 69 d, stk. 2, at Skatteforvaltningen vil få mulighed for efter anmodning fra en af de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde, at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, til myndighederne i det operative samarbejde. Videregivelse efter § 69 d, stk. 2, vil forudsætte, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Den anmodende myndighed skal have en formodning om, at oplysningerne kan bidrage til at belyse et potentielt kriminelt forhold, der har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Der stilles ikke krav om, at den anmodende myndighed har en konkret mistanke om, at der foreligger et kriminelt forhold. Videregivelse af sådanne oplysninger efter stk. 2 vil f.eks. kunne ske på møder i et operativt myndighedssamarbejde. Videregivelse vil i dette tilfælde kunne ske, selv om oplysningen ud fra en konkret vurdering alene vil være relevant for en enkelt eller nogle af de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde. Videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen, på anmodning fra en anden myndighed, uden for et operativt myndighedssamarbejde, vil fortsat kunne ske efter de almindelige regler i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen.

Med bestemmelsen er det således vurderet, at hvis en myndighed er med i det operative myndighedssamarbejde, er den pågældende myndighed allerede af den grund en relevant og legitim modtager af oplysningen. Skatteforvaltningen vil således ikke længere skulle foretage en konkret vurdering af,

om der vil være hjemmel til at videregive oplysningen til alle de i samarbejdet deltagende myndigheder. Skatteforvaltningen vil alene skulle vurdere, om oplysningen er omfattet af bestemmelsen i § 69 d. Det vil fremover heller ikke være en forudsætning for videregivelse af oplysninger, at der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og at videregivelse må forventes at kunne medvirke til at lovovertrædelsen konstateres, eller at der foreligger andre lovbestemmelser, der giver andre myndigheder hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger. Det vil fremover være tilstrækkeligt, at betingelserne i § 69 d, stk. 1 eller 2, er opfyldt.

Dette vil gælde for oplysninger om både fysiske og juridiske personer. Sådanne oplysninger videregives i dag efter henholdsvis reglerne i forvaltningslovens § 28, jf. § 31, og efter reglerne i databeskyttelsesloven, databeskyttelsesforordningen og særlovgivningen.

Det foreslås således, at Skatteforvaltningen på møder i et operativt myndighedssamarbejde vil kunne videregive oplysninger om identificerede eller identificerbare fysiske og juridiske personer, herunder også følsomme personoplysninger og oplysninger om eventuelle strafbare forhold, uagtet den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17.

Det vil alene være oplysninger, som Skatteforvaltningen allerede er i besiddelse af, der vil kunne videregives. Skatteforvaltningen vil således ikke på baggrund af en anmodning fra en myndighed i et operativt samarbejde skulle indhente nye oplysninger om fysiske og juridiske personer.

Som et eksempel kan nævnes, at i det tilfælde, hvor en af myndighederne, der deltager i et operativt samarbejde, på et møde i det operative samarbejde efterspørger oplysninger om en eller flere navngivne personer eller virksomheder, vil det være muligt for Skatteforvaltningen at videregive oplysninger om de pågældende personer eller virksomheder, herunder også oplysninger om personer, der er involverede i en virksomhed, som Skatteforvaltningen er i besiddelse af.

Skatteforvaltningen kan fortsat uden for et operativt myndighedssamarbejde ud fra en konkret vurdering videregive oplysninger efter de almindelige gældende regler forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen til de i myndighedssamarbejdet deltagende myndigheder. Det foreslås ikke at ændre på dette.

Til nr. 3

§ 74a

Forslagets §74a skal sikre, at myndigheder, der modtager oplysninger under et operativt samarbejde på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet, skal iagttage ubetinget tavshedspligt i forhold til de oplysninger, der modtages. Dette gælder blandt andet i forhold til oplysninger, som andre myndigheder måtte modtage fra Skatteforvaltningen eller Spillemyndigheden i medfør af lovforslagets §§ 69 b, stk. 1 og 2 og 69 d, stk. 1. og 2, og som er underlagt den særlige tavshedspligt i Skatteforvaltningslovens § 17 samt oplysninger som andre myndigheder måtte modtage efter hvidvasklovens § 56 stk. 3, nr. 2, og 63 stk. 3, nr. 2.

Den foreslåede ordning skal sikre den nødvendige fortrolighed omkring de oplysninger, der deles i forbindelse med et operativt myndighedssamarbejde på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet. Oplysningerne kan være af sensitiv og personfølsom karakter, ligesom fortrolighed kan være nødvendigt i forhold til myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Ordningen garanterer, at oplysningerne ikke vil blive delt eller behandlet i et videre omfang, end hvad der er nødvendigt for at varetage opgaven om at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Til nr. 4 (§ 78 a i hvidvaskloven)

Finanstilsynet har ikke efter de gældende regler mulighed for at udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af hvidvaskloven.

Det foreslås i § 78 a, stk. 1, at Finanstilsynet i et bødeforelæg til en fysisk eller juridisk person kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis en overtrædelse af hvidvasklovens § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, § 9, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2, stk. 3, 1., 3., og 4., pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 17, stk. 1 og 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31, 40 og 43 og § 48, stk. 1, hvor overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, og hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Finanstilsynet vil med det foreslåede stk. 1 kunne udstede administrative bødeforelæg for overtrædelser af de deri nævnte bestemmelser.

Det er en forudsætning for Finanstilsynets adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg efter den foreslåede bestemmelse, at tilståelsens rigtighed er bestyrket gennem oplysningerne i sagen og de i øvrigt foreliggende oplysninger, og at det derfor ikke vil være betænkeligt at afgøre sagen uden egentlig straffesag. Dette svarer til principperne for tilståelsessager ved domstolene, jf. retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 1 og 3.

Det er endvidere en forudsætning for Finanstilsynets umiddelbare adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at den pågældende overtrædelse er klar, selvom der måtte være tale om en overtrædelse af en mere skønspregt bestemmelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor for så vidt angår eksempler på sådanne klare overtrædelser af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg, og hvor principperne for bødefastsættelsen tillige er fastlagt.

Det bemærkes, at der med de anførte eksempler ikke er tale om en udtømmende angivelse af de overtrædelser, som omfattes af Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg, idet det dog forudsættes, at yderligere overtrædelser af de bestemmelser, der er nævnt i det foreslåede stk. 1, kun vil være omfattet af Finanstilsynets umiddelbare adgang til at udstede administrative bødeforelæg, hvis de er tilsvarende klare, og principperne for bødefastsættelsen tilsvarende fast.

I vurderingen af størrelsen af den endelige bøde indgår en vurdering af den pågældende virksomheds mulighed for at betale denne. I den sammenhæng må det forventes, at Finanstilsynet - for virksomheder, som er underlagt soliditetskrav - vil foretage en beregning af virksomhedens soliditet for at vurdere, om virksomhedens overlevelse trues. Det forudsættes i den forbindelse, at denne soliditetsvurdering foretages på baggrund af en erklæring fra virksomhedens revisor. Dette bør dog ikke tilstræbes, hvis overtrædelserne er af en sådan karakter, at de må anses for at have udgjort en central del af den pågældende virksomheds aktiviteter.

I tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse ikke er klar, men giver anledning til en mere skønsmæssig vurdering, uden at den dog giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, er det yderligere en forudsætning for Finanstilsynets adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at tilsynet indhenter et forudgående samtykke hertil fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Det forudsættes, at Finanstilsynet vil udvise en vis forsigtighed i denne vurdering og konsultere SØIK i grænsetilfælde, forinden der udstedes et administrativt bødeforelæg.

Det samme gælder tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der foreligger konkrete skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10, der kan begrunde en fravigelse af det fastsatte bødeniveau.

SØIK forudsættes i den forbindelse at påse følgende:

- Om lovovertrædelsen er egnet til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, herunder om kriterierne i den foreslåede § 78 a, stk. 1 er opfyldt.
- Om indholdet af bødeforelægget opfylder kriterierne i den foreslåede § 78 a, stk. 2.
- Om det er hensigtsmæssigt at afslutte sagen med et administrativt bødeforelæg, eller om dette vil have indflydelse på (andre) verserende straffesager mod de(n) sigtede.
- Om der er valgt det rette bødeberegningsskema, herunder i de situationer, hvor det er muligt at vælge mellem flere forskellige bødeberegningsskemaer.
- Om der er valgt det rette bødeniveau, i situationer hvor der foreligger konkrete skærpene eller formildende omstændigheder.

Er en eller flere betingelser ikke opfyldt, og SØIK således vurderer, at det vil være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg, kan SØIK nægte at give sit samtykke hertil.

SØIK skal svare Finanstilsynet så hurtigt, som sagens karakter og omfang tilsiger det. Dette vil sædvanligvis være inden for 10 dage. Det forudsættes i den forbindelse, at Finanstilsynet i forbindelse med forelæggelser af sager for SØIK i alle tilfælde udarbejder en indstilling om sagens afgørelse vedlagt en detaljeret sagsfremstilling med henvisning til relevante bevisligheder.

I tilfælde, hvor en overtrædelse ikke er klar, men hvor Finanstilsynet vurderer, at sagen giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, skal sagen overgå fra tilsynet til politiet og anklagemyndigheden.

I sager, hvor Finanstilsynet vurderer, at en fysisk eller juridisk person har handlet på en lovstridig måde, som kræver egentlig efterforskning og dermed yderligere bevisindsamling, end de beviser, som Finanstilsynet har indhentet på det foretagne tilsyn, skal sagen ligeledes overgå til politiet og anklagemyndigheden til sædvanlig strafferetlig forfølgning.

Tilsvarende gælder i sager, hvor der er tvivl om den konkrete bødefastsættelse. I tilfælde, hvor det f.eks. ikke er muligt at foretage en bødeberegning efter det bødeberegningsprincip, der som udgangspunkt gælder for den overtrådte bestemmelse, skal sagen således overgå til politiet og anklagemyndigheden.

I sager, hvor det vurderes, at der kan være grundlag for både at udstede en bøde til den juridiske person og at idømme fysiske personer fængselsstraf, skal hele sagen endvidere overgå til politiet og anklagemyndigheden med henblik på en samlet behandling. Det samme gælder i sager, hvor det vurderes, at der kan være sket andre strafbare overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven, som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse, og sager, hvor der som følge af sagens grovhed er grundlag for at antage, at der er sket en overtrædelse af en bestemmelse i straffeloven.

Det bemærkes, at Finanstilsynet i forbindelse med sagens oplysning løbende vil skulle vurdere, om sagen bør overgives til politiet eller anklagemyndigheden bl.a. med henblik på at undgå, at sikringen af beviser til brug for sagen eller andre sager vanskeliggøres.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet ændringer i politiets eller anklagemyndighedens kompetence til at rejse sigtelse eller tiltaler i sager om overtrædelse af hvidvaskloven. Politiet og anklagemyndigheden kan således fortsat i alle sager egenhændigt beslutte, at der indledes en straffesag. Det vil ligeledes fortsat være muligt for Finanstilsynet at foretage politianmeldelse af mulige overtrædelser af hvidvaskloven.

I det følgende er angivet en række eksempler på overtrædelse af de bestemmelser, som foreslås omfattet af bødeforelægsordningen i stk. 1, som beror på så tilstrækkeligt klare og umiddelbart konstaterbare kriterier, at de pågældende overtrædelser omfattes af Finanstilsynets umiddelbare adgang til at udstede administrative bødeforelæg.

I hvidvasklovens kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring er der i § 7, stk. 1, fastsat regler om, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel og omfatte

vurderingen af risikofaktorer, der er forbundet med kunder, produkter, tjenesteydelser og transaktioner samt leveringskanaler og lande eller geografiske områder, hvor forretningsaktiviteterne udøves. Risikovurderingen skal dokumenteres og løbende opdateres.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed ikke har udarbejdet en risikovurdering. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at overtrædelsen betragtes som en systemisk fejl, og en bøde vil skulle udmåles på baggrund af den opnåede besparelse. Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at udarbejde en risikovurdering opnået en besparelse på 100.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en årlig nettoomsætning på 50-100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 300.000 kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 7, stk. 2, 1-3. pkt., indeholder regler om, at den daglige ledelse i virksomheder skal udpege en ansat eller et medlem af den daglige ledelse, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden. Den person, der udpeges, kan være medlem af den daglige ledelse. Personen skal have kendskab til virksomhedens risici i relation til forebyggelse af hvidvask og være tegningsberettiget. Efter hvidvasklovens § 7, stk. 2, 4. pkt., der blev indsat med vedtagelsen af lov nr. 706 af 8. juni 2018, skal den person, der ansættes som hvidvaskansvarlig, have et tilstrækkeligt godt omdømme og må ikke have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed ikke har udpeget en hvidvaskansvarlig. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at overtrædelsen betragtes som en systemisk fejl, og en bøde vil skulle udmåles på baggrund af den opnåede besparelse. Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at have udpeget en hvidvaskansvarlig, opnået en besparelse på 500.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 1,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg.

Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I § 8, stk. 1, i hvidvaskloven er der fastsat krav til udarbejdelse af skriftlige politikker, procedurer og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at virksomheden ikke har udarbejdet procedurer for etablering af kundeforhold, herunder indhentelse af kundekendskabsoplysninger. Ved

overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på 100 mio. kr.-1. mia. kr., vil bøden efter forarbejderne skulle udmåles en minimumsbøde på 100.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I hvidvasklovens § 8, stk. 2, er der fastsat regler om, at den person, der er udnævnt i henhold til lovens § 7, stk. 2, skal godkende de nævnte politikker, procedurer og kontroller.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomheds politikker, procedurer og kontroller ikke er godkendt af den hvidvaskansvarlige. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på under 50 mio. kr., vil der skulle udmåles en minimumsbøde på 50.000 kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I § 8, stk. 3, er der fastsat krav om, at den daglige ledelse i virksomheder skal udpege en complianceansvarlig på ledelsesniveau.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed har en compliancefunktion, men at denne ikke omfatter hvidvask. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at overtrædelsen betragtes som en systemisk fejl, og en bøde vil skulle udmåles på baggrund af den opnåede besparelse. Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på compliance inden for hvidvask, opnået en besparelse på 700.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 2,1 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter § 8, stk. 4, skal en virksomhed, der har intern revision, sikre, at den interne revision vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, procedurer og kontroller er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed har en intern revision, men at denne ikke vurderer overholdelsen af hvidvaskreglerne. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at overtrædelsen betragtes som en systemisk fejl, og en bøde vil skulle udmåles på baggrund af den opnåede besparelse. Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på intern revision af overholdelsen af hvidvaskreglerne opnået en besparelse på 650.000 kr., og er der

tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 1,95 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter § 8, stk. 6, skal en virksomhed sikre, at ansatte, herunder ledelsen, har modtaget tilstrækkelig undervisning i kravene i hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf samt relevante krav om dataskyttelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomheds ansatte ikke har modtaget undervisning i kravene i hvidvaskloven.

Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at overtrædelsen betragtes som en systemisk fejl, og en bøde vil skulle udmåles på baggrund af den opnåede besparelse. Har virksomheden ved ikke at sende deres ansatte på relevante kurser i hvidvaskloven, opnået en besparelse på 200.000 kr. og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 600.000 kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I § 9, stk. 1 og 2, er der fastsat krav om, at en koncern ud over kravene i § 8 skal have en række yderligere skriftlige politikker (stk. 1), og at virksomheder, der er en del af koncernen, skal efterleve koncernens politikker og procedurer (stk. 2).

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1, kan være, at en koncern ikke har en skriftlig politik for udveksling af oplysninger. Som udgangspunkt antages det, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på over 10 mia. kr., vil der således skulle udmåles en minimumsbøde på 400.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2, kan være, at et datterselskab har politikker, der er i åbenbar modstrid med koncernens politikker, og hvor der i koncernens politikker ikke er overladt et råderum til datterselskabet. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed f.eks. med en årlig nettoomsætning på over 10 mia. kr., vil der skulle udmåles en minimumsbøde på 400.000 kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et

administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I hvidvasklovens tredje kapitel om kundekendingsprocedurer er der i § 10 fastsat regler om, hvornår virksomheder og personer skal gennemføre kundekendingsprocedurer.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed ikke rettidigt gennemfører kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med kravene i § 11. Ved "rettidigt" forstås, at kundekendingsprocedurer skal gennemføres, inden virksomhed etablerer forretningsforbindelsen til kunden eller før virksomheden gennemfører en enkeltstående transaktion. Overtrædelsen af bestemmelsen vil som oftest være knyttet til en samtidig overtrædelse af kravene i § 11. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har foretaget rettidige kundekendingsprocedurer på f.eks. syv kunder, som har foretaget 10 transaktioner på i alt 2 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 500.000 kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at udføre rettidige kundekendingsprocedurer, opnået en besparelse på 500.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 1,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 1,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 11 fastsætter de almindelige krav til kundekendingsproceduren, herunder indhentelse af identitetsoplysninger og løbende overvågning af en etableret forretningsforbindelse (§ 11, stk. 1), identificering af en person, der handler på andres vegne (§ 11, stk. 2) og krav om, at alle kundekendingskravene skal gennemføres (§ 11, stk. 3).

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 1, nr. 1, kan være, at en virksomhed ikke har indhentet identitetsoplysninger, f.eks. navn og cpr-nummer, på en fysisk person. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har indhentet identitetsoplysninger på 50 kunder, som har foretaget 300 transaktioner for på i alt 10 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 2,5 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at indhente identitetsoplysninger på sine kunder, opnået en besparelse på 1,5 mio. kr. og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 4,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 4,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 1, nr. 3 kan være, at en virksomhed ikke har indhentet oplysninger om kundens reelle ejer(e) af en juridisk person. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har indhentet oplysninger om reelle ejere på 20 kunder, som har gennemført 40 konkrete transaktioner på i alt 2 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 500.000 kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at indhente oplysninger på reelle ejere, opnået en besparelse på 300.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 900.000 kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 900.000 kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 1, nr. 5, kan være, at en virksomhed ikke har foretaget overvågning af virksomhedens etablerede forretningsforbindelser. Det kunne f.eks. være, at virksomheden har et system, som udløser relevante alarmer, men at disse alarmer ikke undersøges af virksomheden med henblik på at vurdere, om der er tale om mistænkelige transaktioner, som skal dokumenteres og/eller underrettes til Hvidvasksekretariatet. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har reageret på udløste alarmer på 30 kunder, som har gennemført 60 konkrete transaktioner på i alt 10 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 2,5 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at reagere på udløste alarmer, opnået en besparelse på 1,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 4,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 4,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 2, kan være, at en virksomhed ikke har kontrolleret identiteten på en person, der angiver at møde på en andens vegne, og ikke har kontrolleret, at denne er beføjet hertil. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har kontrolleret identiteten på 20 personer, der angiver at møde på en andens vegne, og disse 20 personer har foretaget 100 transaktioner på i alt 1 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 250.000 kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at kontrollere identiteten på personer, som angiver at møde på en andens vegne, opnået en besparelse på 200.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 600.000 kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde

fastsættes bøden således til 600.000 kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Bestemmelsen i stk. 3 indeholder en række kvalificeringer af kravene i § 11, stk. 1 og 2, og vil som udgangspunkt blive anvendt i sammenhæng med disse. Med kvalificering forstås, at omfanget af kundekendingsprocedurerne i stk. 1 og 2 bør gennemføres ud fra virksomhedens risikovurdering af den enkelte forretningsforbindelse, herunder bør der lægges vægt på forretningsforbindelsens omfang og formål, regelmæssighed og varighed. Disse kvalifikationer vil indgå i vurderingen af, om virksomheden har overholdt kravene i §§ 11, stk. 1 og 2.

Efter § 12 skal virksomheder, der udbyder livs- og pensionsforsikringer, ud over kravene i lovens § 11, indhente oplysninger om navn på den, som er begunstiget i henhold til en forsikringspolice. Er der tale om en unavngiven person eller en flerhed af personer, skal der indhentes tilstrækkelige oplysninger til at kunne identificere den eller de begunstigede på udbetalingstidspunktet. De begunstigedes identitet skal inden udbetaling kontrolleres i henhold til forsikringspolitien.

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 1, kan være, at en virksomhed ikke har indhentet navn på den begunstigede i henhold til forsikringspolitien. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har indhentet navne på 45 begunstigede, som der er foretaget 90 transaktioner på i alt 900.000 kr., vil virksomheden i falde en bøde på 225.000 kr. (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 2, kan være, at en virksomhed ikke har kontrolleret den begunstigedes identitetsoplysninger, men alene de identitetsoplysninger, som de har modtaget fra kunden selv, inden udbetalingen i henhold til forsikringspolitien har fundet sted. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har kontrolleret identitetsoplysninger på 50 begunstigede, som har foretaget 300 transaktioner på i alt 5 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 1,25 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 14 omhandler tidspunktet for gennemførelse af kundekendingsprocedurerne. Efter § 14, stk. 1, skal virksomheder og personer kontrollere kundens og den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger, inden der etableres en forretningsforbindelse med kunden eller udføres en transaktion.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed ikke inden etablering af en forretningsforbindelse med kunden har kontrolleret kundens identitetsoplysninger. Ved

overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har gennemført kundekendskabsprocedurer på 100 kunder, som i alt har foretaget 200 transaktioner på i alt 10 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 2,5 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at gennemføre kundekendskabsprocedurer på sine kunder, opnået en besparelse på 2 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 6 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 6 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter reglerne i § 14, stk. 2, kan kontrollen af kundens eller den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger uanset § 14, stk. 1, gennemføres under etableringen af forretningsforbindelsen, hvis det er nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang, og der er begrænset risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Med ”den normale forretningsgang” forstås den procedure, der i ordinære tilfælde foregår, når en ny forretningsforbindelse bliver etableret. Dermed menes de forskellige arbejdsprocesser, der skal gennemføres, før en ny kunde kan anses for oprettet i den pågældende virksomheds systemer. Kontrollen af identitetsoplysninger skal i sådanne tilfælde gennemføres hurtigst muligt efter første kontakt jf. 2. pkt.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at virksomheden f.eks. først 6 måneder efter etableringen af forretningsforbindelsen foretager kontrol af identitetsoplysninger på kunden. Det vil sige, at virksomheden ikke lever op til kravene i bestemmelsen til, hvornår der skal foretages kontrol af identitetsoplysninger. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har foretaget kontrol af identitetsoplysninger på 70 etablerede kunder, og disse kunder foretaget 210 transaktioner på i alt 20 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 5 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 14, stk. 3, fastslår, at der kan oprettes en konto, et depot eller lignende for kunden, der tillader transaktioner i værdipapirer, uden at kontrollen af identitetsoplysningerne, jf. § 11, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, 1. pkt., er gennemført, forudsat at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at transaktioner ikke gennemføres, før kravene er opfyldt.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at virksomheden – i en situation, hvor virksomheden har udnyttet muligheden i bestemmelsen til at undlade at kontrollere identitetsoplysninger på kunden ved depotets oprettelse – har oprettet et depot til brug for transaktioner i vær-

dipapirer for en kunde, uden at virksomheden har indført nogen sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at der ikke kan gennemføres transaktioner fra depotet, før kravene til kundekendskabsprocedurer i § 11 stk. 1-3. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed har oprettet 40 depoter for 40 forskellige kunder, og disse alle har foretaget en transaktion hver – altså 40 transaktioner i alt, på i alt 1 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 250.000 kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har en virksomhed, ved ikke at bruge ressourcer på at indføre sikkerhedsforanstaltninger ved oprettelse af depoter til kunder, opnået en besparelse på 1 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 3 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 3 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, f.eks. fordi det ikke klart kan godtgøres, at de indførte sikkerhedsforanstaltninger ikke er passende, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I hvidvasklovens § 14, stk. 4, er der fastsat regler om, at der kan oprettes en midlertidig spilkonto for kunden, uden at kontrollen af kundens identitetsoplysninger er gennemført. Kontrollen af identitetsoplysninger skal i sådanne tilfælde gennemføres hurtigst muligt og senest inden for 30 dage efter registreringen af kunden, jf. 2. pkt.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed opretter en midlertidig spilkonto, uden at indhentelse af identitetsoplysninger på kunden er gennemført inden 30 dage. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed har oprettet spilkonti til 5 forskellige kunder, som har foretaget i alt 30 transaktioner på i alt 18 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 4,5 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har en virksomhed, ved ikke at bruge ressourcer på at indhente identitetsoplysninger på kunderne ved oprettelse af midlertidige spilkonti, opnået en besparelse på 2,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 7,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 7,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter reglen i § 14, stk. 5, er der fastsat en pligt for virksomheder og personer til i visse tilfælde at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse (når kravene i lovens § 11 om kundekendskabsprocedure udtømmende ikke kan opfyldes).

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed ikke har afbrudt og hindret yderligere transaktioner i forhold til en kunde, som der ikke har kunnet gennemføres kundekendingsprocedurer på. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har hindret yderligere transaktioner på 15 kunder, hvor der ikke har kunnet gennemføres kundekendingsprocedurer, og disse kunder har foretaget i alt 45 transaktioner på i alt 11 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 2,75 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har en virksomhed, ved ikke at bruge ressourcer på at afbryde og hindre yderligere transaktioner for kunder, hvor der ikke har kunnet gennemføres kundekendingsprocedurer, opnået en besparelse på 1, 5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 4,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 4,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter hvidvasklovens § 15 skal en virksomhed, der bliver bekendt med, at de oplysninger, som er indhentet i medfør af lovens kapitel 3, er utilstrækkelige og ikke kan ajourføres, træffe passende foranstaltninger for at imødegå risikoen for hvidvask og terrorfinansiering, herunder overveje, om forretningsforbindelsen skal afvikles, jf. § 14, stk. 5.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at virksomheden, trods manglende identifikation af kunden, ikke har truffet nogen foranstaltninger for at imødegå risikoen for hvidvask og terrorfinansiering.

Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed, hvor det ikke er lykkedes at gennemføre kundekendingsprocedurer på 25 kunder, har tilbudt disse nye låneprodukter og dermed godkendt 25 transaktioner på 25 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 6,25 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har en virksomhed, ved ikke at bruge ressourcer på at begrænse kunders mulighed for at foretage transaktioner, hvor det ikke er lykkedes at gennemføre kundekendingsprocedurer, opnået en besparelse på 3,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 10,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 10,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 17 indebærer, at virksomheder og personer ud over kravene i § 11 skal gennemføre skærpede kundekendingsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask og terrorfi-

nansiering (§ 17, stk. 1), og hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme (§ 17, stk. 2).

I lovens bilag 3 opremses en række faktorer og typer af dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Virksomheder skal således ved vurdering af risiko for hvidvask og terrorfinansiering tage højrisikofaktorer fra bilag 3, samt andre højrisikofaktorer, som skønnes at være relevante, i betragtning.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed har undladt at gennemføre skærpede kundekendingsprocedurer i forhold til en kunde, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, fordi kunden er omfattet af en eller flere kunderisikofaktorer, som fremgår af bilag 3. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har foretaget skærpede kundekendingsprocedurer på 17 kunder, hvor det vurderes, at der er øget risiko for terrorfinansiering, og disse kunder har foretaget 34 transaktioner på i alt 200.000 kr., vil virksomheden i falde en bøde på 50.000 kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at foretage skærpede kundekendingsprocedurer på kunder, hvor det er vurderet, at der er øget risiko for terrorfinansiering, opnået en besparelse på 500.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 1,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 1,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at en virksomhed har undladt at gennemføre skærpede kundekendingsprocedurer, hvor kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over højrisikotredjelande. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed ikke har foretaget skærpede kundekendingsprocedurer på 18 kunder, som har hjemsted i højrisikotredjelande, og disse kunder har foretaget 20 transaktioner på i alt 25 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 6,25 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at foretage skærpede kundekendingsprocedurer på kunder, som har hjemsted i højrisikotredjelande, opnået en besparelse på 4 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 12. mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 12. mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 18 fastsætter regler og foranstaltninger i forhold til politisk eksponerede personer. Det indebærer regler om, at en virksomhed skal have procedurer til at afgøre, om kunden mv. er en politisk eksponeret person (§ 18, stk. 1), at virksomheden skal træffe passende foranstaltninger til at fastslå oprindelsen af midler og formuer, der er omfattet af forretningsforbindelse eller transaktionen (§ 18, stk. 2). Det indebærer endvidere regler om godkendelse af etablering og videreførelse af forretningsforbindelser med en politisk eksponeret person (§ 18, stk. 3), skærpet overvågning af en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person (§ 18, stk. 4), sikring af omstændigheder vedrørende forsikringsforhold, hvor en begunstiget i henhold til en forsikringspolice er en politisk eksponeret person (§ 18, stk. 5) og vurdering af risiko når en politisk eksponeret person ophører med at være en politisk eksponeret person (§ 18, stk. 6).

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1 kan være, at en virksomhed ikke har procedurer til at afgøre, om en kunde er en politisk eksponeret person. Som udgangspunkt antages det, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graderede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på over 10 mia. kr., vil der således skulle udmåles en minimumsbøde på 400.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at en virksomhed – i en situation hvor kunden er en politisk eksponeret person – ikke har indhentet oplysninger om kunden ud fra en risikovurdering af kunden, f.eks. kundens bopæl, kundens stilling, det produkt, som kunden har valgt mv. med henblik på at fastslå, hvor kundens midler kommer fra. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har fastslået midlernes oprindelse på midler, som tilhører syv kunder, der er politisk eksponerede personer, og disse kunder har foretaget 20 transaktioner på i alt 7 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 1,75 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at fastslå oprindelsen på midler tilhørende politisk eksponerede personer, opnået en besparelse på 2 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 6 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 6 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 3 kan være, at den hvidvaskansvarlige ikke har godkendt etablering af en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at er der ikke sket godkendelse af etablering af forretningsforbindelser med 10 politisk eksponerede

personer, som har foretaget 50 konkrete transaktioner for f.eks. i alt 5 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet imidlertid ifalde en bøde på 1,25mio. kr. Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at godkende etablering af forretningsforbindelser med politisk eksponerede personer har opnået en besparelse på 400.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 1,2 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 1,25 mio. kr. på baggrund af transaktionsprincippet (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 4 kan være, at virksomheden ikke har foretaget risikovurdering af forretningsforbindelsen og heller ikke har iværksat nogen tiltag for at skærpe overvågningen af denne, hvor der er tale om en politisk eksponeret person. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har foretaget skærpet overvågning af fem kunder som politisk eksponerede personer, og disse gennemfører fem transaktioner på i alt 800.000 kr., vil virksomheden i falde en bøde på 200.000 kr. (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 5 kan være, at virksomheden ikke har foretaget en nærmere undersøgelse af forretningsforbindelsen med forsikringstager, når den begunstigede er en politisk eksponeret person. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har undersøgt forretningsforbindelsen med en forsikringstager nærmere, når den begunstigede er en politisk eksponeret person, i fem tilfælde, og der foretages 10 transaktioner til de begunstigede på i alt 12 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 3 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at undersøge forretningsforbindelser med forsikringstagere nærmere, når disse begunstigede er politisk eksponerede personer, opnået en besparelse på 2 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 6 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 6 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 6 kan være, at en virksomhed i de efterfølgende mindst 12 måneder har undladt at vurdere, hvorvidt en kunde, der er ophørt med at være en politisk eksponeret person, fortsat skal behandles som en højrisikokunde. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet,

alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har vurderet, om 10 tidligere politisk eksponerede personer fortsat skal behandles som højrisikokunder, og disse foretager 30 transaktioner på i alt 9 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 2,25 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at undersøge om tidligere politisk eksponerede personer fortsat skal behandles som højrisikokunder, opnået en besparelse på 1,7 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 5,1 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 5,1 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, f.eks. fordi det ikke klart kan godtgøres, at virksomheden har undladt at vurdere, om kunden fortsat skal anses som højrisikokunde, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvaskloven § 19, stk. 1, indeholder regler om skærpede kundekendskabskrav i forhold til grænseoverskridende korrespondentforbindelser, hvorefter visse virksomheder skal iagttage en række skærpede foranstaltninger ud over kravene i hvidvasklovens § 11, før de etablerer en sådan grænseoverskridende korrespondentforbindelse. I § 19, stk. 1, opremses således en række yderligere kundekendskabsprocedurer. Hvidvasklovens § 19, stk. 2, omhandler krav til kundekendskabsprocedurer til en korrespondentforbindelse ved en korrespondentforbindelses kundes direkte adgang til at disponere over midler, som indestår på en såkaldt ”gennemstrømningskonto”.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1 kan være, at en virksomhed ikke overholder de skærpede krav til kundekendskab, f.eks. at man skal opnå kendskab respondentforbindelsens virksomhed, herunder dennes forretningsmodel og kundebase samt forretningsforbindelsens formål og omfang, når man etablerer en korrespondentforbindelse i et tredjeland. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har opnået kendskab til otte respondentforbindelsers virksomhed, men alligevel gennemført 12 transaktioner på i alt 10 mio. kr. til disse, vil virksomheden i falde en bøde på 2,5 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at opnå kendskab respondentforbindelsers virksomheder, opnået en besparelse på 1,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 4,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 4,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være at virksomheden (korrespondentbanken) ikke har sikret sig, at den udenlandske virksomhed (respondentforbindelsen) har gen-

nemført kundekendingsprocedurer på en kunde, der har direkte adgang til midler i korrespondentbanken. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, hvis en virksomhed i ni tilfælde ikke har sikret sig, at respondentforbindelsen har gennemført kundekendingsprocedurer på sine kunder, og kunderne foretager transaktioner via virksomheden på i alt 2 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 500.000 kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at sikre sig, at respondentforbindelser har gennemført kundekendingsprocedurer på sine kunder, opnået en besparelse på 700.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 2,1 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 2,1 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter hvidvasklovens § 20 må virksomheder ikke indgå eller opretholde en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab (stk. 1), og virksomheder skal træffe rimelige foranstaltninger for at undgå at etablere korrespondentforbindelser med virksomheder, hvor der foreligger offentligt tilgængelige oplysninger om, at respondentforbindelsen lader tomme bankselskaber anvende respondentforbindelsens konti (stk. 2).

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1 kan være, at virksomheden indgår en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab, som defineret i denne lovs § 2, stk. 11. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på 50-100 mio. kr. vil der således skulle udmåles en minimumsbøde på 75.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at virksomheden ikke har truffet nogen foranstaltninger for at undgå at etablere korrespondentforbindelse med en virksomhed, hvor der foreligger offentligt tilgængelige oplysninger om, at respondentforbindelsen lader tomme bankselskaber anvende respondentforbindelsens konti. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at sker der ikke afdækning af 10 konkrete transaktioner for f.eks. i alt 2 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 500.000 kr. Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at undersøge de tilgængelige oplysninger om respondentforbindelsen har opnået en besparelse på 100.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 300.000 kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende

procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 500.000 kr. på baggrund af transaktionsprincippet (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens fjerde kapitel vedrører regler om bistand fra tredjemand. I hvidvasklovens § 22 er der således fastsat regler om, at i tilfælde af sådan bistand fra tredjemand, skal virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven indhente tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at denne opfylder kravene til kundekendskabsprocedurer og opbevaring af oplysninger. Hvidvasklovens § 22, stk. 3, indeholder regler om, at virksomheder og personer skal sikre, at tredjemand forpligter sig til efter anmodning straks at fremsende kopi af identitets- og kontroloplysninger om kunden eller den reelle ejer samt anden relevant dokumentation.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at virksomheden, når denne har overladt indhentelse af kundekendskabsoplysninger til tredjemand, ikke har indhentet nogen oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at denne opfylder kravene i 4. hvidvaskdirektiv til kundekendskabsprocedurer og opbevaring af oplysninger. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har virksomheden ikke indhentet oplysninger om tredjemand, jf. eksemplet ovenfor, som har indhentet kundekendskabsoplysninger på 10 konkrete kunder, der har foretaget transaktioner for f.eks. i alt 1 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 250.000 kr. Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at indhente og vurdere de fornødne oplysninger fra tredjemand, opnået en besparelse på 3 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 9 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 9 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 3 kan være, at virksomheden ikke har sikret sig, at tredjemand har forpligtet sig til, efter anmodning fra virksomheden, straks at fremsende identitetsoplysninger om kunden. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har virksomheden ikke sikret sig, at tredjemand er forpligtet til straks på anmodning at fremsende identitetsoplysninger på 15 konkrete kunder som har foretaget transaktioner for f.eks. i alt 10 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 2,5 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at sikre, at tredjemænd er forpligtet til straks på anmodning at fremsende identitetsoplysninger, har opnået en besparelse på 8 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 24 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling,

tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 24 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 24 omhandler anvendelse af outsourcing til opfyldelse af kravene efter loven. I § 24, stk. 1, 2. pkt., er der fastsat regler om, at det er en betingelse for outsourcing, at virksomheder eller personer inden indgåelse af en aftale om outsourcing sikrer sig, at leverandøren har den fornødne evne og kapacitet til at varetage opgaven på en tilfredsstillende måde, og at leverandøren har de fornødne tilladelser til at påtage sig opgaven.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., kan være, at en virksomhed, som har indgået en kontrakt om outsourcing, ikke inden aftalens indgåelse har sikret sig, at leverandøren f.eks. har den fornødne evne og kapacitet til at varetage opgaven. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har virksomheden ikke sikret sig, at leverandøren kan varetage opgaven, og denne har indhentet kundekendskabsoplysninger på 35 konkrete kunder, som har foretaget transaktioner for f.eks. i alt 12 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 3 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet) Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at sikre sig, at leverandører kan varetage opgaven, har opnået en besparelse på 11 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 33 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. . I dette tilfælde fastsættes bøden således til 33 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 24, stk. 2, indeholder regler om, at personen eller virksomheden under aftalens løbetid skal føre løbende kontrol med, at leverandøren lever op til forpligtelserne, og på baggrund heraf løbende vurdere forsvarligheden af outsourcingaftalen.

En klar overtrædelse af bestemmelsen kan f.eks. være, at virksomheden ikke fører kontrol med, om leverandøren lever op til forpligtelserne, som er fastsat i aftalen mellem virksomheden og leverandøren. Et andet eksempel kan være, at virksomheden ikke fører kontrol med, at leverandøren udfører kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med hvidvasklovens regler. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har en virksomhed ved ikke at have den fornødne kontrol med at leverandøren udfører kundekendskabsprocedurer på 30 konkrete transaktioner på i alt 400.000 kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 100.000 kr. (25 % af transaktionsbeløbet. Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at føre den fornødne kontrol med leverandøren opnået en besparelse på 200.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en

omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 600.000. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44 om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 600.000 kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter hvidvasklovens § 24, stk. 3, kan forpligtelsen til at udpege en person med fuldmagt efter lovens § 7, stk. 2, ikke outsources.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 3 kan være, at virksomheden har overladt funktionen som hvidvaskansvarlig til en medarbejder i den virksomhed, som der er outsourcet til. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed har overladt funktionen som hvidvaskansvarlig til en medarbejder i den virksomhed, der er outsourcet til, som har forestået 30 konkrete transaktioner på i alt 3 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 750.000 kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved at overlade funktionen som hvidvaskansvarlig til en ansat i den virksomhed, der er outsourcet til, opnået en besparelse på 2 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 6 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 6 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse

I hvidvasklovens femte kapitel er der fastsat regler om undersøgelses- og noteringspligt for virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven. I § 25, stk. 1, er der fastsat regler om, at virksomheden skal undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheder skal endvidere, hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige. Efter hvidvasklovens § 25, stk. 2, skal resultaterne af en undersøgelse noteres og opbevares.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1 kan være, at en virksomhed undlader at undersøge en transaktion, som fraviger forretningsforbindelsens normale transaktionsmønstre. Kunden modtager f.eks. 200.000 USD og til sammenligning modtager kunden alene 20.000 kr. i månedlig lønudbetaling. Beløbet modtages i øvrigt fra en person i et tredjeland, som kunden ikke i øvrigt ses at modtage betalinger fra. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed på 10 konkrete transaktioner på i alt 20 mio. kr. har overtrådt kravene i hvidvaskloven, vil virksomheden i falde en bøde på 5 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til

at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at en virksomhed generelt undlader at notere resultatet af undersøgelser i henhold til § 25, stk. 1. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed på konkrete transaktioner på i alt 4 mio. kr. har overtrådt kravene i hvidvaskloven, vil virksomheden ifalde en bøde på 1 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I medfør af hvidvasklovens § 26 er der fastsat en pligt til at give underretning til Hvidvasksekretariatet, og for medlemmer af Advokatsamfundet til sekretariatet for Advokatsamfundet, om mistænkelige transaktioner eller aktiviteter, hvis virksomheden er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed undlader at indgive underretning til Hvidvasksekretariatet i en situation, hvor en kunde, som har en lønkonto med en månedlig indkomst på 20.000 kr., modtager f.eks. 200.000 USD fra en person bosat i et højrisikoredjeland, og kunden ikke efterfølgende kan og vil forklare baggrunden for overførslen og dokumentere midlernes oprindelse. Et andet eksempel kan være, at virksomheden ikke sikrer, at underretning sker omgående efter, at mistanken om hvidvask eller terrorfinansiering er opstået og ikke har kunnet afkræftes ved undersøgelse efter § 25, stk. 1. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, hvis en virksomhed i 10 tilfælde har undladt at foretage underretning til Hvidvasksekretariatet, men blot foretager de 10 transaktioner på i alt 19 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 4,75 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter hvidvasklovens § 26, stk. 3, skal virksomheder eller personer undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen har tilknytning til hvidvask, og transaktionen ikke allerede er gennemført. I visse tilfælde kan underretning i stedet indgives omgående efter gennemførelsen af transaktionen, jf. § 26, stk. 3, 3. pkt.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed har gennemført en transaktion, inden der er sket underretning til Hvidvasksekretariatet, i en situation, hvor virksomheden allerede har mistanke om, at transaktionen har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, fordi kunden ikke kan redegøre for oprindelsen af de midler, som ønskes overført til en tredjemand.

Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, hvis en virksomhed i 20 tilfælde, hvor der er mistanke om hvidvask, har gennemført transaktioner på i alt 16 mio. kr., inden der er sket underretning til Hvidvasksekretariatet, vil virksomheden i falde en bøde på 4 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I § 26, stk. 4, 1.pkt., er der fastsat regler om, at virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter § 26, stk. 1, og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed har gennemført transaktioner, hvor virksomheden på baggrund af den atypiske karakter af transaktionerne i forhold til det normale kundeforhold, har mistanke om finansiering af terrorisme, pga. beløbenes størrelse, og fordi transaktionens modtager er en person bosat i et højrisikotredjeland. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke forinden, der er sket underretning efter § 26, stk. 1, og godkendelse er indhentet fra Hvidvasksekretariatet, afventer at gennemføre de pågældende transaktioner men blot gennemfører transaktionerne, og der er tale om i alt 10 konkrete transaktioner på i alt 12 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 3 mio. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens sjette kapitel indeholder regler om grænseoverskridende virksomhed m.v. Efter § 31, stk. 1, skal virksomheder, der driver virksomhed i et andet EU- eller EØS-land sikre, at den etablerede virksomhed overholder de nationale bestemmelser i det pågældende land om hvidvask og finansiering af terrorisme.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at modervirksomheden ikke har foretaget kontrol af, om et datterselskab i et andet EU-land har politikker og procedurer, som lever op til kravene i værtslandets hvidvasklov. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har et datterselskab i en periode uden fornøden kontrol med politikker og procedurer eksempelvis ikke været opmærksom på rækkevidden af pligten til at undersøge mistænkelige transaktioner og derfor undladt på fuld tilstrækkelig vis at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 1 milliard kroner, vil modervirksomheden ifalde en bøde på 250 mio. kr. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionerne). Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at være opmærksom på rækkevidden af pligten til at undersøge mistænkelige transaktioner har opnået en besparelse på 28 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 84 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende

procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 6 mio. kr. på baggrund af transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet), Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter § 31, stk. 2, er der fastsat regler om, at virksomheder, der har filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i et andet land end et EU- eller EØS-land, hvor kravene til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme er lempeligere end kravene i (den danske) hvidvasklov, skal sikre, at filialen eller det majoritetsejede datterselskab opfylder de krav, der stilles til virksomheden i henhold til hvidvaskloven og krav om databeskyttelse, i det omfang det ikke strider mod national ret i det land, hvor filialen eller det majoritetsejede datterselskab er etableret.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at modervirksomheden ikke har foretaget kontrol af, om et datterselskab i et tredjeland har politikker og procedurer, som lever op til kravene i den danske hvidvasklov. Sikring af overholdelse af kravene i den danske hvidvasklov kan f.eks. ske ved, at moderselskabet kontrollerer, at datterselskabets eller filialens politikker, procedurer og kontroller til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering overholder den danske hvidvasklov, at der udtages stikprøver på etablerede kunder, kontrolbesøg i virksomhederne mv. Manglende sikring af overholdelse af kravene i den danske hvidvasklov vil f.eks. foreligge, hvis moderselskabet ikke har foretaget nogen foranstaltninger i form af gennemførelse af kontroller, stikprøver eller andet. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har moderselskabet undladt i en periode at foretage kontrolbesøg i datterselskabet og har datterselskabet i perioden undladt at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 1 milliard kroner, vil modervirksomheden ifalde en bøde på 250 mio. kr. efter transaktionsprincippet. Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på sikring af overholdelse af hvidvasklovens krav, har opnået en besparelse på 1,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 4,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I hvidvasklovens § 31, stk. 3, stilles der krav om, at virksomheden skal træffe yderligere foranstaltninger for at sikre, at risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme i en filial eller dattervirksomhed imødegås på anden måde, hvis national ret i et land, der ikke er et EU- eller EØS-land, ikke tillader gennemførelse af kravene i (den danske) hvidvasklov.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at modervirksomheden, som har et datterselskab i et tredjeland, som i visse tilfælde ikke tillader indhentelse af oplysninger om reelle ejere af juridiske personer domicileret i det pågældende land, ikke har sikret sig, at datterselskabet har en procedurer til på anden vis, i det omfang det er muligt inden for værtslandets regler, at sikre

sig tilstrækkeligt kendskab til disse kunder. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har datterselskabet i en periode, hvor moderselskabet ikke har sikret sig, at der har været opsat alternative, tilstrækkelige procedurer til at sikre tilstrækkelig kendskab til de pågældende kunder, gennemført transaktioner til en værdi af 1 milliard kroner for disse kunder, vil modervirksomheden ifalde en bøde på 250 mio. kr. efter transaktionsprincippet. Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på imødegåelse af risiko for hvidvask og terrorfinansiering, har opnået en besparelse på 13 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 39 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, af ved ikke at bruge ressourcer sikring af imødegåelse af risikoen for hvidvask eller terrorfinansiering, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens 10. kapitel indeholder regler om valutavekslingsvirksomhed. Efter hvidvasklovens § 40 må valutavekslingsvirksomhed kun udøves her i landet af virksomheder, der har tilladelse som valutavekslingsvirksomhed, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed eller en person veksler valuta i erhvervsmæssigt øjemed uden at have tilladelse til at drive valutavirksomhed fra Finanstilsynet. Som udgangspunkt antages det, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graderede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på 50- 100 mio. kr. vil der skulle udmåles en minimumsbøde på 75.000 kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44. Har virksomheden i en periode uden fornøden tilladelse ikke overholdt reglerne i hvidvaskloven og derfor eksempelvis undladt at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 100 mio. kroner, vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 25 mio. kr. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, f.eks. fordi der er tvivl om, hvorvidt virksomheden har en gyldig tilladelse til at drive valutavekslingsvirksomhed, uden at der i øvrigt er sket overtrædelse af regler i hvidvaskloven, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I hvidvasklovens § 43 er der fastsat regler om, at virksomheder med tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Underretningen skal foretages senest 2 uger efter ændringen.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en indehaver af en valutavekslingsvirksomhed undlader at underrette Finanstilsynet i en situation, hvor indehaveren efter meddelelsen af tilladelse til at drive valutavekslingsvirksomhed bliver dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af tilladelsen. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på 50- 100 mio. kr. vil der skulle udmåles en minimumsbøde på 75.000 kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44. Har virksomheden i en periode – uafhængigt af spørgsmålet om fornøden tilladelse – ikke overholdt reglerne i hvidvaskloven og derfor eksempelvis undladt at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 100 mio. kroner, vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 25 mio. kr. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter hvidvasklovens § 48, stk. 1, skal visse bestemte typer virksomheder omfattet af hvidvaskloven registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve de aktiviteter, der er nævnt i lovens bilag 1.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at f.eks. en leasingvirksomhed, jf. hvidvasklovens bilag 1, driver virksomhed uden at have ladet sig registrere hos Finanstilsynet. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder. Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på 50- 100 mio. kr. vil der skulle udmåles en minimumsbøde på 75.000 kr. jf. Folketingstidende, 2018-2019, 1. samling, tillæg A, L 47 som fremsat, side 44. Har virksomheden i en periode uden fornøden registrering ikke overholdt reglerne i hvidvaskloven og derfor eksempelvis undladt at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 100 mio. kroner, vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 25 mio. kr. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 78 a, stk. 2, finder retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Det indebærer, at reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om krav til indholdet af et anklageskrift, tilsvarende anvendelse på tilkendegivelser efter det foreslåede stk. 1.

Et administrativt bødeforelæg udstedt af Finanstilsynet vil således skulle opfylde retsplejelovens krav til et anklageskrift, herunder eksempelvis indeholde oplysninger om det forhold, der udstedes bødeforelæg for, den regel, der vurderes at være overtrådt, og straffehjemlen.

Endvidere indebærer det foreslåede, at det skal fremgå af det administrative bødeforelæg, at den virksomhed eller person, bødeforelægget udstedes over for, ikke har pligt til at udtale sig om sagen, jf. selvinkrimineringsforbuddet i § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Den foreslåede § 78 a, stk. 3, fastsætter, at hvis bøden vedtages, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Til § 2

Det foreslås i lovforslagets § 2, at loven træder i kraft den 10. januar 2020.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt skyldes, at lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), først træder i kraft den 10. januar 2020, og at det vurderes at være mest hensigtsmæssigt, at der anvendes et samlet ikrafttrædelsestidspunkt for ændringerne af hvidvaskloven.

Til § 3

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i lovforslagets § 3, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.